

مركز إعلام: مركز إعلامي للمجتمع العربي الفلسطيني في إسرائيل

تقرير رقم 57

رصد التحريض والعنصرية في وسائل الإعلام الإسرائيلية

في الفترة الواقعة بين التواريخ 15 أيلول 2011 ولغاية 22 أيلول 2011

أعد التقرير:

سُمي أبو تاية

التقرير مقدّم لوكالة الأنباء والمعلومات الفلسطينية "وفا" ضمن إطار التعاون بين المؤسساتين

מעריב

ערוץ
החדשות 2

זקור ראשו

שראל הפנים

המודיעין
יתד

הארץ

ידיעות

אחרונות

y net
ידיעות אחרונות

מרכז ראשונה
NEWS 1

صحيفة "هموديع"؛ بتاريخ 14.9.2011 ؛ الخوف من الدولة الفلسطينية (الملحق الاول)

نشرت صحيفة "هموديع" الدينية خبرا عن "الخوف والقلق" الذي ينتاب مستوطنة شمعون هتسديق، كما جاء في الخبر جراء الاعلان عن الدولة الفلسطينية. وتحت العنوان الرئيسي " يشعر سكان حي شمعون هتسديق بالخوف من مفارقة العدائية العربية مع الاعلان عن الدولة الفلسطينية".

وجاء في سياق الخبر: " يشعر سكان الحي الذي يقع بالقرب من تجمع عربي بالخوف من حدوث اي احداث شديدة قد تحدث تزامناً مع اعلان الدولة الفلسطينية في الامم المتحدة. وبهذا الحي الذي يقع على مشارف قرية عربية معادية؛ تجهزوا بكلاب مهاجمة استعداداً لكل حدث. هذا هو الخوف الذي يملأ قلوب سكان شمعون هتسديق (الشيخ جراح) التي تحد بيت اسرائيل من جهة وتقع بالقرب من تجمع سكاني عربي من جهة اخرى. قبل اسبوعين اجرت الشرطة تمرينا موسعا في منطقة قبر شمعون هتسديق (التي تعاني هي ايضا من تكيل مستمر من مثيري شغب محليين) حيث شمل التقرير الذي قدمته حدوث احداثا خطيرة منها على سبيل المثال، قوافل مسلمين حاقدة منظمة قادمة من المساجد باتجاه منطقة القبر وبيوت سكان يهود قرية".

صحيفة "يديعوت احرونوت"؛ بتاريخ 18.9.2011" الارهابيون محبوبون" (الملحق الثاني)

قبيل توجه الرئيس ابو مازن لطلب عضوية الانضمام الى هيئة الامم المتحدة، كتب ايتان هابر (Eitan Haber) مقاله في صحيفة "يديعوت احرونوت" قال فيها ان: "ما تبقى لتنتياهو ولحكومته الان سوى القاء الخطاب في الامم المتحدة. في احدى المرات النادرة في تاريخ الشرق الاوسط كانت المبادرة كلها في يد الفلسطينيين والدول العربية. وما تبقى لنا هو الانجرار وراءهم والرد على ذلك: يقيمون اساسات الدولة؟ سنرد بطريقة او باخرى. يبدأون بالارهاب والانتفاضة؟ سنرد بطريقة او بأخرى. دائما عملنا بموجب المقولة" الزمن يعمل لصالحنا"، في عام 1967 اعدنا 300 الف مستوطن الى يهودا والسامرة ومنطقة غزة. بينا للفلسطينيين والعالم باننا نحن اسياذ الارض، اسياذ العالم وان الكون كله تحت اقدامنا. الوقت لصالحنا: الفلسطينيون والامريكيون تعودوا على ذلك وحتى حركة السلام الان اعتادت عليه. الان انقلبت العجلة. فاليوم الكرة بيد الفلسطينيين وتعاطف الجمهور العالمي كله لهم. وحتى اذا "فشلوا" وسقطت الكرة الى خارج اللعبة، فسيغفرون لهم. الارهابيون اصبحوا محبوبي الجمهور وكله على حسابنا. 190 دولة وربما اقل ينشدون لابو مازن ونحن نواسي انفسنا بالفيتو الامريكي المتوقع في مجلس الامن. عزاء غبي".

إذاعة "ريشت بيت"؛ برنامج "هذا الصباح"؛ بتاريخ 19.9.2011؛ الفلسطينيون رافضو السلام

على خلفية توجه نتنتياهو إلى الأمم المتحدة لإلقاء خطابه رداً على التوجه الفلسطيني لطلب عضوية الانضمام لهيئة الأمم، استضاف اريه جولان (Aryeh Golan) ، مقدم برنامج "هذا الصباح" الذي يبث على إذاعة "ريشت بيت"، رئيس حزب كاديم؛ حايم رامون (Haim Ramon)، حيث سأله مشدداً على إظهار الجانب الفلسطيني بانه هو من يعرقل عملية السلام:

"لقد صرح نتنياهو بانه سيتوجه إلى الأمم المتحدة كي يعرض الحقيقة بأننا نريد المفاوضات والسلام وان من يرفض ذلك هم الفلسطينيون. هذه هي الحقيقة، أليس كذلك؟"

أجاب رامون: " كم أتمنى أن تكون الأمور بهذه البساطة. نتنياهو لا يقول ماذا يريد في المفاوضات. 192 دولة وافقت ودعمت الخطوط العريضة التي قدمها اوباما، و فقط حكومة إسرائيل هي من ترفضها. ولو وافق عليها نتنياهو لما حدث ما حدث اليوم في الأمم المتحدة".

وأكد جولان سائلا وموجهًا: " ولكن إضافةً لمطالبة إسرائيل بقبول ما اقترحه اوباما، أي بدء المفاوضات على أساس حدود 67 ومن خلال تبادل مناطق، فقد طالب الفلسطينيون بتجميد البناء. وعندما قمنا بتجميد البناء لمدة عشرة اشهر لم يكن هناك أي مفاوضات من بعدها. هل على نتنياهو ان يوافق على الشروط الفلسطينية من اجل جذبهم لطاولة المفاوضات فقط دون إنهاء اي نقاش".

أجاب رامون: " اقترح على نتنياهو انو يقبل بالخطوط العريضة التي قدمها اوباما".
وعلق جولان محاولاً تأطير النقاش بشكل يتماشى مع الخطاب الرسمي: "ولكن هذا لن يجلب الفلسطينيين للتفاوض".
قال رامون: "ربما لن يجذبهم ولكن يجلب العالم إلينا. وعدا عن ذلك قد يضعنا بعزلة".

صحيفة "هموديع"؛ بتاريخ 19.9.2011 "حركة فتح هي منظمة ارهابية" (الملحق الثالث)

نشرت صحيفة "هموديع" الدينية مقالا كتبه م. يتسحاكي (M. Yzhaki) قال في مقدمته: " يحاول رئيس منظمة التحرير الفلسطينية القيام بما قام به من قبله رئيس منظمة الارهاب فتح- الذي بدء به وهو اليوم مدفون في رام الله قبل ان يتم الاعلان عنه في الامم المتحدة كرئيس فلسطين. لمؤسس منظمة التحرير الفلسطينية لباس عسكري وبنديقية، وريثه يحارب بالبدلة. هل سيكون ابو مازن الرجل الذي اقام دولة؟"

صحيفة "اسرائيل اليوم"؛ بتاريخ 19.9.2011 "قرار الامم المتحدة ليس ملزما" (الملحق الرابع)

قبيل توجه نتنياهو الى القاء خطابه في الامم المتحدة ردًا على الطلب الفلسطيني بالانضمام لعضوية الامم المتحدة، كتب زئيف جوبتنسكي (Ze'ev Jabotinsky) مقالا في صحيفة "اسرائيل اليوم" اقترح من خلاله الفكرة الاساسية التي يجب على نتنياهو اعتمادها في خطابه، على حد زعمه.

وقال: " انا اعرف ما سيقوله نتنياهو في خطابه في الامم المتحدة ولكن هناك شك ان يقوم بذلك بكفاءة. ولو انه مصغٍ لنصيحتي، لكنت اقترحت عليه ان يكون خطابه مبني على تذكير واضح، هو حقنا في السيادة الكاملة على كل ارض اسرائيل الغربية التي تستمد صلاحيتها من القانون الدولي ومن قرار المجتمع الدولي. واي قرار من الامم المتحدة يناقض حقنا في السيادة الكاملة بكل ارض اسرائيل لن يكون ملزماً".

إذاعة "ريشت بيت"؛ برنامج "أحاديث"؛ بتاريخ 19.9.2011؛ تحريض ضد احمد الطيبي"

مع تواصل الهجمات الإسرائيلية وتقديم الشكاوى الى الكنيسة ضد احمد الطيبي بسبب انضمامه إلى طائرة الرئيس أبو مازن إلى نيويورك وموقفه الداعم لإعلان الدولة الفلسطينية. فقد انضم يارون ديكل؛ مقدم برنامج "أحاديث" الذي يبث على إذاعة "ريشت بيت" إلى حملة التحريض ضد الطيبي. وقال في مقدمة برنامجه الصباحي: "صباح الخير عضو الكنيسة احمد الطيبي. في الحقيقة لقد تعبنا من حيلك التهريجية. أنت اليوم بطريقك الى الجمعية العامة للأمم المتحدة بطائرة الرئيس الفلسطيني أبو مازن. أنت تستمتع جدا بالرقص في كلا العرسين، اي ان تكون عضو كنيسة وأيضاً ان تكون عضو بارز بالوفد الفلسطيني، حتى وان قلت انها كانت مجرد سفرة متطفلة مجانية. هل تعتقد اننا سنقبل ادعائك هذا بسهولة؟ وإذا قررت ان تكون وزير فلسطيني، يرجى منك ان تعفينا من حضورك في الكنيسة. لان الامران سويا لا يمكن حصولهما".

صحيفة "يديعوت احرونوت"؛ بتاريخ 20.9.2011 " الفلسطينيون سبب حياتهم التعيسة" (الملحق الخامس)

كتب البروفسور الاسرائيلي زئيف تسحور (Zeev Tzahor) مقاله في صحيفة "يديعوت احرونوت" تطرق فيها الى الاختلاف بين القيادة الاسرائيلية وبين القيادة الفلسطينية. وقال: "الاختلاف بين قيادة الحركة الوطنية اليهودية وبين القيادة الوطنية الفلسطينية هو التفسير الاساسي لقرار اليهود بالموافقة على قرار التقسيم وايضا يعود لقرار الفلسطينيين برفض الدولة التي اقترحت لهم. تفويت هذه اللحظة كلفتهم عشرات السنوات في المنفى وحياة التعاسة. ونحن ايضا دفعنا الثمن وما زلنا ندفعه، وهو ثمن عماهم".

واضاف: " القيادة الفلسطينية تعلمت جيدا من اخطاء سابقتها. استخلصوا العبر من نجاح قيادتنا. وبمساعدة حكمة التسوية يطالبون لانفسهم الحرية والسيادة، بينما تبنت قيادتنا الغطرسة والتطرف الفلسطيني قبل 64 عام".

موقع "ان اف سي"؛ بتاريخ 20.9.2011؛ "يمنع منعا باتا السماح بإقامة "فلسطين"! (الملحق السادس)

نشر موقع "ان اف سي" مقاله كتبته نوريث جرينجر (Nurit Greenger) ، ردًا على تصريحات رئيس المفوضية العامة لمنظمة التحرير الفلسطينية في واشنطن، السفير معن عريقات بأن الدولة الفلسطينية المستقبلية ستكون خالية من اليهود (الا انه تبين كان يقصد خالية من الإسرائيليين). وقالت: " ما هذا النفاق؟ لا يسمح العرب لليهود بالعيش بينهم في الدولة العربية ولكن يُجبر اليهود على السماح للعرب بالعيش في الدولة اليهودية. اذا كان الأمر كذلك، فهل يسمح العالم لإسرائيل بجعلها "عرب فري" – "خالية من العرب"؟ وعندما تقوم جميع بلدان العالم بمناقشة إقامة دولة فلسطينية، يجب اخذ ذلك في الاعتبار".

وأضافت: " معنى هذه التصريحات، ان أبو مازن ورجاله والعرب الذين يطلقون على أنفسهم "الفلسطينيون" ينون تبني فكرة الدولة الخالية من اليهود والتي هي سياسة نازية ومعادية للسامية. وكل دولة في العالم تدعم إقامة دولة كهذه فانها تعزز الايدولوجيا النازية. وكل دولة في العالم لا تعترض على سياسة جماعة و منظمة- منظمة التحرير الفلسطينية هي

تنظيم يدعو إلى تدمير الدولة اليهودية وإسرائيل وإبادة اليهود- فهي ببساطة شريك في هذه الجريمة ويجب إدانتها في المحكمة الدولية".

وأكدت: " كل دولة عربية عضو في جامعة الدول العربية المعادية لإسرائيل والخالية من اليهود، هي تجسيد متطرف للعنصرية تجاه جارتها اليهودية. وهكذا ستكون منذ البداية في حالة حرب مع إسرائيل. لم يحدث أبدا ان العالم سمح إقامة دولة عدوانية وتهجمية، وهكذا ستكون "فلسطين". إلا اذا تغيرت المعايير واشترك اليهود فعندها تكون الجريمة مزدوجة".

واختتمت: "يمنع معنا باتا السماح بإقامة "فلسطين"! على العالم المتحضر ان يمنع العرب الذين يطلقون على أنفسهم "فلسطينيين" الهرب مع العنصرية البشعة ومبدأ الإبادة. إسرائيل تريد ان تعيش بسلام مع جيرانها، لكن العرب لا يريدون ذلك، كما وأنهم لا يرغبون بسلام حقيقي مع الدولة اليهودية، إسرائيل وهم يقولون هذا بصوت عال وواضح، ولكن من يصغ لهم؟ ربما حان الوقت لجميع الإسرائيليين ومؤيديهم ان يكونوا أكثر واقعية ويضعوا حدا للحملات الساخطة على إسرائيل".

وفي مقاله أخرى نشرتها جرينجر قالت: "ان نطلب من العرب الذين يسمون أنفسهم "فلسطينيين" الاعتراف بإسرائيل كدولة يهودية هي مثل ضرب حصان نافق. علينا أن نطلب من حكومة إسرائيل المطالبة بالحقوق القانونية لليهود في ارض إسرائيل. لقد سمحت إسرائيل للأكاذيب ان تنمو مثل الأعشاب وإخفاء الحقيقة تماما! كل ما نسمعه وباستمرار هو ما فعله أو يفعله أبو مازن. فماذا عن الحكومة الإسرائيلية؟ ماذا تفعل القيادة الإسرائيلية؟ لماذا لم يطالبوا وبصرحوا بالعلن عن الحقوق القانونية لليهود في إسرائيل؟ سمح اليهود للعالم سرقة تلك الحقوق منهم، احتلوا وأضاعوا أنفسهم في جرة من المتاعب. هذه يجب ان تكون نقطة الانطلاق لموقف شجاع ومبدئي".

وأضافت: " فقط ريك فري؛ حاكم ولاية تكساس قال ان على الفلسطينيين الاعتراف بإسرائيل كدولة يهودية. حتى الآن لا يوجد لهذا الاعتراف اي فرصة. والحقيقة هي إننا نقدر هذا المشاعر، ولكن العزاء ان "الاعتراف" و"الحدود الآمنة" هي مجرد كلمات. "عملية السلام" كان كله مجرد كلمات دون معنى والكثير من اليهود يموتون بالمقابل. من ناحية تاريخية، تهجم وألغى العرب كل اتفاق وقعوه، حتى وان كان بينهم وبين أنفسهم. لذلك الرد الوحيد هو ضم واضح ليهودا والسامرة. هذا هو الوقت لمناسب لدعم هذه الخطوة وان نكون العمود الفقري لنتيهاهو للقيام بها".

صحيفة "ماكور ريشون"؛ بتاريخ 20.9.2011 ؛ تحريض ضد ابو مازن (الملحق السابع)

استمراراً لسلسلة المقالات التي نشرتها وسائل الاعلام الاسرائيلية، التي انتقدت توجه الرئيس ابو مازن الى الامم المتحدة من اجل اعلان الدولة الفلسطينية، وايضا تلك التي حرضت ضده، نشرت صحيفة "ماكور ريشون" الدينية مقالا كتبه اساف جولان ادعى من خلاله ان ابو مازن وخطوته الاحادية الجانب قطعت كل سبل العلاقات السياسية بين الطرفين.

وقال: " عناد رئيس السلطة الفلسطينية يذكر بعناد سابقه عام 1948، الذين فضلوا جر الدول العربية الى حرب مع اسرائيل بدلا من قبول قرار التقسيم الذي كان بحسب كل الاراء عرضاً سخيا. خطوة ابو مازن الحالية لا تذكر فقط بما حصل عام

1948 وانما تقرب وبصورة خطيرة حدوث مواجهة عسكرية شاملة بين الدول العربية واسرائيل. هذه هي المواجهة التي يجرنا اليها الدكتور الذي انكر محرقتنا تنبع من رغبة سابقة وصديق هيتلر، المفتي المقدسي حاج امين الحسيني، الذي سعى لتدمير اسرائيل. فما على الجمهور الاسرائيلي الا الدفاع عن نفسه والحفاظ بقبضته الفولاذية على دولته في حال قاد الفلسطينيين الدول العربية الى حرب مقدسة جديدة ضد اسرائيل".

موقع "واي نت"؛ بتاريخ 20.9.2011؛ "لا لدولة القتل" (الملحق الثامن)

نشر موقع "واي نت" وعلى خلفية اعلان الدولة الفلسطينية خبرا تحت عنوان " منات المستوطنين في مظاهرة بالضفة: "لا لدولة القتل". حيث تضمن الخبر تصريحات الجهات اليمينية المشاركة في التظاهرة ضد اعلان الدولة ، مع ارفاق بعض الصور من التظاهرة.

ذكر الخبر على لسان رئيس المجلس الاقليمي ، جرشون مسيكا: "نبدأ بمسيرتنا من احل التذكير للجميع مصدر هذه المتاعب. اتفاق اسلو هو من جلب لنا سلطة الارهاب والقتل".

وعن عضو الكنيست ميخائيل بن اري ذكر: " نحن نؤيد اقامة دولة فلسطين في كندا او في فرنسا. ارض اسرائيل هي موطن الشعب اليهودي. لم تكن ابدا دولة فلسطينية وسنهتم ان لا تكون".

واضاف الخبر على لسان رئيس لجنة المستوطنين: "الجمهور اليهودي يقول للعالم كله بان السامرة هي ارض اسرائيل. منات الالاف من اليهود يعيشون هنا. ونحن نعلن انه من غير المعقول اقامة دولة قتله هنا".

إذاعة "جالي تساهل"؛ برنامج "نقطة ساخنة"؛ بتاريخ 21.9.2011

قبيل توجه الفلسطينيين الى الأمم المتحدة، تطرق رازي بركائي، مقدم برنامج "نقطة ساخنة" على إذاعة "جالي تساهل" إلى الإجراءات التي على إسرائيل القيام بها في حال تم إعلان الدولة الفلسطينية أو ما يسمونه في الإعلام الإسرائيلي " الخطوة الفلسطينية الأحادية الجانب". وقد أكد على مفهوم "خطوة أحادية الجانب" الذي يشكل جزء من المقولة الرسمية الإسرائيلية التي تهدف تبرير سلوك حكومة نتنياهو وكأنها الحقيقة المطلقة بأكملها. واستضاف بركائي نائب رئيس الكنيست أوفير اوكونيس (Ofir Akunis) ، متسائلا: "هل تعتقد انه في حال نجحت الخطوة الأحادية الجانب التي قام بها الفلسطينين، يجب علينا مكافأتهم بالإعلان على سبيل المثال، اتفاق اوسلومجَمَدًا!".

أجاب اوكونيس: "اتفاق اوسلو وقعته الولايات المتحدة الأمريكية وروسيا وبالطبع حكومة إسحاق رابين. وفيه تم التطرق إلى عدم اتخاذ خطوات أحادية الجانب في العلاقات بين إسرائيل والفلسطينيين. و اذا اتخذ الفلسطينين خطوة أحادية الجانب، فإنني اعتقد يجب ان تكون هناك إمكانية إسرائيل اتخاذها هي أيضا خطوات كهذه".

وعلق بركائي موجهها النقاش في الاتجاه الذي يتماشى مع موقفه: " أهذا يعني ضم وفرض السيادة الإسرائيلية على الكتل الاستيطانية؟"

أجاب اوكونيس: "يجب ان تكون هناك إمكانية بان تعلن إسرائيل في حال قام الفلسطينين بخطوتهم هذه، بان نفرض سيادتنا على المناطق اليهودية في يهودا والسامرة".

صحيفة "يتد نأمان"؛ بتاريخ 21.9.2011؛ "الرفض الفلسطيني هو سبب فشل عملية السلام" (الملحق التاسع)

كتب إسرائيل فرتسل والذي ينشر مقالاته في صحيفة "يتد نأمان" الدينية تحت اسم "ف. خوفف"، مقاله اتهم فيها الفلسطينيين بانهم هم رافضو السلام الحقيقيين. وعفا المتنافسون على زعامة حزب العمل الإسرائيلي من طرح الأفكار والاقتراحات لكيفية دفع عملية السلام بما يلاءم إيديولوجية الحزب، مؤكداً ان: " من يقف على الجانب الثاني من المتراس هم رافضي سلام، ولا يوجد من نتفاوض معه، لا يوجد أي حديث عن السلام وبالتالي ليس هناك عملية سلام لدفعها إلى الإمام".

وقال: "الحق يقال ان حزب العمل ليس هو المذنب بفقدان عقيدته السياسية. المذنب الأساسي في جعل برنامجه السياسي لا يمت بصلة لما يحدث على الساحة السياسة هم الفلسطينيون. وعندما اختاروا طريق المواجهة والرفض، حولوا إيديولوجيا الحزب كما كل الأحزاب اليسارية الأخرى الى وهم غير مجدي".

وأضاف: "الرفض الفلسطيني لاختيار طريق السلام، كما اثبت من خلال التدابير الاستفزازية التي اتخذوها في الاونه الأخيرة- بدءً من الانضمام لحماس والرفض العنيد لإجراء مفاوضات مع إسرائيل في فترة تجميد البناء وحتى اتخاذ قرار الأحادي الجانب لطلب الاعتراف بهم في الامم المتحدة كدولة مستقلة- وأيضاً التصريح الصريح بأخذ قرار استراتيجي ضد مشاركتهم في عملية السلام".

واختتم متسائلاً: "ماذا لم تقم به إسرائيل من اجل جذبهم لطاولة المفاوضات؟ فهي أعلنت عن استعدادها للاعتراف بدولة فلسطينية: فقد تنازلت مسبقاً عن تجمعات يهودية غير مدرجة بين المستوطنات الكبيرة في يهودا والسامرة، جمدت إسرائيل البناء في يهودا والسامرة بما في ذلك القدس، لقد قامت بعدة "خطوات لبناء الثقة" ولكن الفلسطينيين وبعناده متواصلة اسقطوا جميع السلام التي قدمت لهم من اجل النزول من شجرة الرفض. ليس فقط حزب العمل يقع في ورطة إيديولوجية وإنما أيضاً كاديما تعاني من نفس المشكلة. فان الناخب الإسرائيلي البسيط أصبح يعرف بان رافضي السلام هم الفلسطينيون. وانهم - الفلسطينيون- يوضحون مرة أخرى وبصورة أوضح بان كل الشعارات الجميلة التي يرددتها "السلميين" من الأحزاب اليسارية ما هي إلا كلمات لا معنى لها".

صحيفة "إسرائيل اليوم"؛ بتاريخ 21.9.2011؛ "أبو مازن رافض السلام" (الملحق العاشر)

تزامناً مع توجه الرئيس الفلسطيني؛ أبو مازن؛ للأمم المتحدة لنيل عضوية كاملة لدولة فلسطينية، نشرت صحيفة "إسرائيل اليوم" مقاله كتبها الصحافي دان مرجليت، اتهم فيها أبو مازن بأنه "رافض للسلام بقدر ما هو ينكر الإرهاب".

وقال: هناك ما نعمله، يمكن تأخير البدء في البناء في يهودا والسامرة 90 يوماً إضافية؛ يمكن الموافقة على تأخير عرض خارطة الحدود النهائية وتعريف الهوية اليهودية لإسرائيل. لكن لا يمكن تجاهل الحقيقة الأساسية بان ابو مازن ورفضه

للسلام لا يقل عن رفضه للإرهاب. فهو حثَّ ياسر عرفات على ضرب قمة كامب ديفيد عام 2000 عندما عرض اوهاد باراك انفراج حقيقي في مسألة القدس ؛ انه يخشى السلام".

وأضاف: "لقد أشار الوزير بيني بيغن بأنه في العديد الخطابات التي ألقاها ابو مازن قال بان شعبه منذ 63 عاما تعيش تحت نظام الاحتلال. ليس فقط حرب الأيام الستة قبل 44 عاما وإنما منذ إقامة دولة إسرائيل. أين قضى الفلسطينيون- العرب- كل سنوات الاحتلال؟ عند إختهم في لبنان وسوريا عندما فروا إليها عام 1948 بتوجيهات اللجنة العربية العليا؛ أو خلال السنوات عندما كانوا مواطنون أردنيون في الضفة الغربية إلى أن هاجموا إسرائيل عام 67؛ أو هي الحقيقة المرّة بان أبو مازن يعتقد ان الفلسطينيين الذين يعيشون كمواطنين في إسرائيل هم شعب مُحْتَل؟ وان الحديث عن دولتين لشعبيين هي محاولة للتوضيح؟ هل بحسب نظره "الدولة الأخرى" هي كيان الذي احتل فلسطين؟ يمكن للمرء ان يدرك لماذا الرأي العام العالمي يفهم فيما اذا كانت تعني دولتين لشعبيين. لكن كيف يمكن ان لا يكون ظلال شك تجاه الفلسطينيين؟"

صحيفة "يديعوت احرونوت"؛ بتاريخ 21.9.2011؛ معاقبة الفلسطينيين (الملحق الحادي عشر)

نشرت صحيفة "يديعوت احرونوت" الصادرة بتاريخ 21.9.2011 على صفحتها الاولى وبالعنوان العريض تصريحات ليبرمان الذي وجهها لرئيس الحكومة الاسرائيلية قبيل توجهه الى الامم المتحدة. فذكر العنوان " ليبرمان: سيتم حل الانتلاف في حال لم يعاقب نتياهو الفلسطينين".

وبالعنوان الفرعي ذكر الخبر العقوبات التي يعرضها ليبرمان: " يطالب وزير الخارجية بالغاء اتفاق اوسلو وضم كتل الاستيطان وتوقف تحويل الاموال في حال حصلوا على الاعتراف بهم كدولة".

صحيفة "إسرائيل اليوم"؛ بتاريخ 21.9.2011 "الرفض الفلسطيني للسلام يقودهم للخسارة" (الملحق الثاني عشر)

كتب أوفير اوكونيس؛ نائب رئيس الكنيست؛ مقاله في صحيفة "إسرائيل اليوم" ادعى من خلالها ان الفلسطينيين كانوا ومازالوا يرفضون إنهاء الصراع الإسرائيلي، وبان أي خطوة أحادية الجانب من طرفهم هي خطأ إضافي لهم.

وقال: "الفلسطينيون لم يفوتوا أي فرصة لإضاعة الفرص، هذا هو الوصف الجيد الذي نسبه وزير خارجية إسرائيلي للفلسطينيين. وهو وزير خارجية قدير كان عضواً في حزب الليكود ومن رؤساء حركة العمل المعتدلة. وفي طريقه للأمم المتحدة أعلن أبو مازن، مرة أخرى، انه يرفض الاعتراف بإسرائيل كدولة الشعب اليهودي. هذه ليست مقولة عرضية وإنما تجسد المفهوم الفلسطيني البسيط: دولتان لشعب واحد. دولة فلسطينية "خالية من اليهود" في يهودا والسامرة، وبدولة ثنائية القومية في إسرائيل السيادية، كما صرح هذا الأسبوع ممثل منظمة التحرير الفلسطينية في الولايات المتحدة الأمريكية".

وأكمل: " هذه المفاهيم تنضم للرفض الفلسطيني لإنهاء الصراع والإصرار على حق العودة. وبالنسبة للجيل الثاني والثالث الذين ولدوا بعد سنوات عديدة من حرب الاستقلال التي طرد أجدادهم فيها ، فانه وفقا للقانون الدولي، لا يعدون لاجنون. وأيضا اليوم، كما في الماضي، رفض الفلسطينيون أي اتفاق. ردوا بالهجمات الإرهابية بعد قرار الأمم المتحدة في نوفمبر 1947 ورفضوا يد إسرائيل الممدودة لهم عند إعلان الدولة. أيضا في مؤتمر مدريد لم يتعاونوا. رفضوا اتفاق كامب ديفيد الذي اقترحه عليهم رئيس الحكومة السابق باراك وردوا بعنف غير مسبوق. وفي عام 2008 رفضوا عرض أولمرت- ليفني التي تضمنت السيطرة على الحوض المقدس في القدس".

وأنتهى مقاله: " بعد سنوات متواصلة من رفض السلام، تبقت أيام معدودة للحظة تقديم طلب أحادي الجانب للأمم المتحدة، وإذا فعلوا ذلك، سيكون هذا خطأ إضافي لهم. هذه خطوات أحادية الجانب تناقض كافة الاتفاقيات السابقة وتلغيها. يمكن لآبو مازن والسلطة القيام بالشيء الصحيح والعاقل الذي لا يمكن لأي صراع ان يتم حله بدونه، وهو المفاوضات. وإذا لم يقوموا بهذا- وهذا ليس تهديد- ففي النهاية وكما هو الحال دائما، فانهم سيخسرون".

موقع "ان ار جي"؛ بتاريخ 22.9.2011 اعلان الدولة تعني حرب بين دولتين (الملحق الثالث عشر)

تحت عنوان "أتريدون الاعلان عن الدولة الفلسطينية؟ بكل سرور" كتب الصحافي زيف كام مقالا ساخرا ومحرضاً نشره على موقع "ان ار جي"، ضد اعلان الدولة الفلسطينية.

قال: " تميز الاسبوع الاخير بحالة من الهستيريا، على الاقل في الجانب الاسرائيلي. للوهلة الاولى يمكن للمرء ان يفهم ذلك. فلا احد يرغب ان يفرضوا عليه دولة في ساحة منزله الخلفية بدلا من المفاوضات المباشرة والمنسقة. وخصوصا انهم يتجهزن بالصواريخ التي تصل الى كل مكان هادئ وسلمي، هذا بالطبع لا يشمل الصواريخ والمتفجرات الموجودة بالفعل. ولكن مع هذا ، يقدم لنا الفلسطينين خدمة جيدة بكل هذا كله".

اضاف: " في الواقع فإن اعلان الدولة الفلسطينية سيغير بشكل كبير الوضع . ولكن ليس بالضرورة بطريقة سلبية لاسرائيل. على العكس، فكروا بالامر جيدا، ففي لحظة اقامة الدولة الفلسطينية، لم يعد لديهم الحق بالتحدث باسم اللاجئين الفلسطينيين . تريدون مساعدة هؤلاء "اللاجئين"؟ بكل سرور. لديكم الان دولة، يمكنكم العيش فيها.ومن هذه اللحظة، لا يمكن للسلطة الفلسطينية ان تمثل اي احد عدا اولئك الذين يعيشون في اراضيها. وعندها تنتهي قضية اللاجئين فوراً. وفي هذه اللحظة ايضا تختفي كل الادعاءات المختلفة عن الاحتلال. والحد الاقصى يكون نزاع اقليمي. ولن يكون شعب محتل من دون حقوق. ومن الان هناك دولة، مع كل ما سيتبعها. النزاع الاقليمي يمكنه ان يستمر لسنوات كما الوضع بين سوريا واسرائيل".

واكمل: " دولة فلسطينية ستغير ايضا طريقة التعامل مع الارهاب من منطقة يهودا والسامرة او الصواريخ التي تزورنا من غزة. ومن اليوم فصاعدا سيكون الحديث عن حرب بين الدولتين. وخيارات الرد ستكون واسعة وكبيرة. وليس من المفترض ان يعترض العالم عندما ترد اسرائيل، بعد وابل الصواريخ التي تطلق مباشرة من دولة معادية. وكل هذا لا يشمل بالطبع حق اسرائيل بالتوقف عن دعم الفلسطينيين بكل ما يتعلق بالكهرباء والمياه والغاز والبنى التحتية الاخرى. فمن الان هي دولة مستقلة. عليها ان تحفر بالارض بنفسها للحصول على المياه. دعونا نقول الحقيقة للحظة، لولا وجود اسرائيل والوجود العسكري في يهودا والسامرة فلم تكن هناك سلطة فلسطينية منذ وقت طويل. وكانت حماس قد فرضت سيطرتها هناك وبهذا يكون انتهى موضوع ابو مازن ورفاقه الفاسدين. هل رأى احد الفلسطينيين وهم ينزعون عنهم قناع الضحية الابدي الذي يعشقونه؟ مع هذا نجحنا بخلق نتيجة سلبية قد تحدث بعد الاعلان عن الدولة الفلسطينية وهي تتعلق بالمنظمات اليسارية. ماذا سيفعل هذه المنظمات فيما بعد؟ كيف يمكنهم الصراخ ضد مظالم الاحتلال؟ لانه بعد اعلان الدولة لن يكون شعب محتل والاسو من ذلك لم يعد هناك احتلال واعتداء. فكيف يمكن مهاجمة وانتقاد اسرائيل؟ مئات الاشخاص يعملون حاليا بمناصب بارزة في تلك المنظمات سوف يبتعدون عن دائرة العمل وسيبحثون عن وظيفة اخرى. (ربما ستكون ايضا مرتبطة بجلد وضرب اسرائيل) كم يؤلمني قلبي".

صحيفة "إسرائيل اليوم"؛ بتاريخ 22.9.2011؛ "ذكرى النكبة والنكسة أساطير كاذبة" (الملحق الرابع عشر)

نشرت صحيفة "إسرائيل اليوم" مقاله كتبها حاييم شاين (Haim Shain) ادعى من خلالها ان الفلسطينيين وعلى مدار أربعون عاما وهم يختلفون الأساطير، مثل ذكرى النكبة والنكسة. كما ودعا الجمهور الإسرائيلي للتصدي لإعلان الدولة الفلسطينية من خلال التخلي عن الاختلافات الداخلية والتوحد حول حق إسرائيل في الوجود، على حد تعبيره.

وقال: "ستكون نهاية هذا الأسبوع بمثابة تجربة للفلسطينيين من اجل خلق إجماع دولي للاعتراف بالدولة الفلسطينية. لكن من الصعب معرفة فيما اذا كانت القيادة الفلسطينية معنية حقا بدولة، التي ستكون احتمالات إنشائها قليلة من دون تعاون إسرائيل. او ان هناك محاولة لخلق أسطورة جديدة. فمنذ أربعون عاما تخصص الفلسطينيون بخلق أيام لحياء ذكرى، يوم النكبة ويوم النكسة، وأساطير كاذبة، حق العودة وحق الدولة ووجود شعب فلسطيني وهوية معترف بها. احياء ذكرى واساطير ، حتى وان كانت كاذبة، فهي ضرورية "لشعب شاب" الذي بدأ فقط في العقود الأخيرة بالتبلور وبالتماسك الوطني. هذه الأيام في الواقع هي بالنسبة لهم شعلة القبيلة التي يصبون منها الطاقة الاجتماعية الى صراخ وعنف ومظاهرات. الخوف الكبير والمقلق هو ابعاد من الانفعال الوقتي الذي يلوحون فيه بالأعلام وبأبواق السيارات، لأنه يمكن ان تتحول لاشتباكات عنيفة مع جنود جيش الدفاع الإسرائيلي ومع مدنيين إسرائيليين يعيشون في يهودا والسامرة".

وأضاف: " أي شخص عاقل يدرك اليوم ان المستوطنات لا تهم الفلسطينيين، هم يريدون حق العودة إلى أراضي التي تأسست عليها دولة إسرائيل عام 1948. بالنسبة لهم، هذا الطلب ما هو إلا المرحلة الأولى في تدمير إسرائيل".

صحيفة "هآرتس"؛ بتاريخ 22.9.2011؛ "الفلسطينيون هم الولد السيئ" (الملحق الخامس عشر)

كتب الصحافي اري شبيط (Ari Shavit) مقاله نشرها في صحيفة "هآرتس"، انتقد من خلالها فشل سياسية نتنياهو وليبرمان في تقدم العملية السلمية. وذكر انهم من خلال فشلهم، خدموا القضية الفلسطينية كما لم يخدمه اي سياسي معادٍ من قبل. وبأيديهم جعلوا ابومازن بطلا، مع انه ليس كذلك. على حد زعمه.

وقال في مقاله: "الولد السيئ في لعبة الاولاد الحالية هو الولد الفلسطيني. اسرائيل مازالت قوة محتلة، لكن فلسطين هي القوة العدوانية. وفي حين ان دولة اسرائيل تعترف بدولة قومية للشعب الفلسطيني، فإن فلسطين لا تعترف بدولة الشعب اليهودي. وفي حين ان اسرائيل عرضت على الفلسطينيين خارطة اولمرت، فلم يقترح الفلسطينيون حدود تضمن وجودها. مازال الفلسطينيون يرفضون الوصفة الوحيدة لتقسيم الارض: 1967 مقابل 1948، تنفيذ حق تقرير المصير مقابل التنازل عن حق العودة. الفلسطينيون الذين رفضوا قبل عقد من الزمن لاقتراح باراك وقبل ثلاث سنوات لاولمرت، هم من رفضوا التحدث مع نتنياهو. الفلسطينيون كانوا ومازالوا رافضي السلام الحقيقيين. وحقيقة كون الفلسطينيين هم الولد السيئ تثبت الى اي درجة وليبرمان اولاد حمقى. لانه من السهل جدا تمزيق القناع عن وجه محمود عباس. ومن السهل جدا ان تثبت انه يطالب بقطعة الارض التي تقع عليها صحيفة "هآرتس" ولكن كي نفعل ذلك يجب ان لدينا يكون خيال وإبداع وبراعة اسرائيلية".

صحيفة "هآرتس"؛ بتاريخ 22.9.2011؛ "الاجبار القسري من جانب واحد هو اغتصاب وليس سلام" (الملحق السادس عشر)

ضمن سلسلة المقالات التي نشرتها وسائل الاعلام الاسرائيلية، التي عارضت توجه الرئيس ابو مازن الى الامم المتحدة لطلب نيل العضوية للدولة الفلسطينية ورأت به "خطوة تبعد السلام بدلا من تحقيقه". كتب رونن شوفال (Ronen Shoval) مقالا في صحيفة "هآرتس" ادعى من خلاله ان "توجه الفلسطينيين للامم المتحدة عبارة عن انتهاء الحوار بين الطرفين، كما وانها محاولة لفرض دولة فلسطينية ذات حدود خطيرة على اسرائيل".

واضاف: "اليوم تستمر منظمة التحرير الفلسطينية باستراتيجيتها الاحادية الجانب التهجمية لنزع الشرعية عنا، وحماس مستمرة باستراتيجيتها من خلال الإرهاب. وفي حد ذاته فإن التصويت في الامم المتحدة للاعتراف بالدولة الفلسطينية ليس له الكثير من الهمية. لان نتائجه معروفة سلفا. المهم هو كيف سيتم تأطير الموضوع في الخطاب الاسرائيلي والدولي. الفلسطينيون ووفقا لاستراتيجية صراعهم الاحادي الجانب، يسعون لخلق هوية بين التوجه الذي يشمل حل الصراع بما في ذلك اقامة الدولة الفلسطينية وبين دعم قرار الامم المتحدة. وبكلمات اخرى، يريد الفلسطينيون من مواطني العالم ان يفكروا بالشكل الاتي: " انني اؤيد اقامة دولة فلسطينية، حتى ان الامم المتحدة اقرت ذلك، اسرائيل تعارض ولذلك يجب ان نعمل ضدها وارغامها على قبول قرار الامم المتحدة".

واختتم: " على شمعون بيرس ويوسي بيلين ورون بوندك وغيرهم من مخترقي طريق اوسلو ان يقفوا حصناً أمام هجمة نزع الشرعية واستراتيجية التنفيذ الاحادي الجانب التي تقوم بها السلطة الفلسطينية، وان نظهر للعالم وللجمهور الاسرائيلي توجه الفلسطينيين للامم المتحدة كما هو: تحرك عدواني الذي يناقض اتفاق اوسلو. وفي حين ان نتنياهو وحكومته توجهوا الى السلطة الفلسطينية مرة اخرى بدعوتهم الى المفاوضات، الا ان توجه السلطة الفلسطينية للامم المتحدة لا يدفع عملية السلام، وانما يبعدها. وخلافا لاتفاق اوسلو فهم يفرضون على اسرائيل وبشكل احادي الجانب ما لم يتم التوصل اليه في المفاوضات. الاجبار القسري من جانب واحد هو اغتصاب وليس سلام".

موقع "ان اف سي"؛ بتاريخ 22.9.2011؛ تحريض ضد احمد الطيبي (الملحق السابع عشر)

كتبت تسفي ليدر مقاله نشرتها على "موقع ان اف سي"، انتقدت من خلالها انضمام عضو الكنيست احمد الطيبي ، الى طائفة الرئيس ابو مازن متوجها الى نيويورك. ودعته للذهاب الى غزة بدلا من وجوده في الكنيست الاسرائيلي.

وقالت: " دكتور احمد والسيد الطيبي؟ نعم انتم تقرأون هذا صحيحًا. من بداية وجوده في الكنيست وعلى الرغم من اعلانه الولاء لدولة اسرائيل، فقد شغل النائب الطيبي مستشاره المخلص لياسر عرفات. وايضا بعد وفاة الرئيس، واصل الطيبي سفره الى دول معادية وتعاون معها، مع تمكنه من الهرب من اذرع القانون. مؤامرات الطيبي تصدرت مرة اخرى عناوين الصحف بمرافته المشكوك فيها لابو مازن في طائرته الى الولايات المتحدة للمطالبة بالاعتراف الاحادي الجانب في الامم المتحدة للدولة الفلسطينية المستقلة".

واضافت: " يستغل الطيبي الذي لا يعرف الكلال منصة الكنيست استغلالا ساخرا من اجل مصلحة الفلسطينيين فقط. وذلك من خلال تمتعه بملذات الراتب والامتيازات التي تمنحها الكنيست الاسرائيلي. اعتقد انه حان الوقت لنقول للطبيبي: كفى للسخرية وكفى لاستغلال حلب البقرة الصهيونية. فليذهب الى غزة. اليس من الافضل ان يكون نانبا في دولة فلسطين؟"

موقع "ان ار جي"؛ بتاريخ 22.9.2011؛ تهديد ببناء المستوطنات (الملحق الثامن عشر)

نشر موقع "ان ار جي" التابع لصحيفة معاريف الاسرائيلية خبرا لتصريحات وزير الاسكان والبناء الاسرائيلي، ارئيل اطياس الذي يهدد ببناء المستوطنات في حال تم الاعلان عن الدولة الفلسطينية.

وجاء في الخبر على لسانه: " اذا واصل ابو مازن رفضه ليدنا الممدودة للسلام، فإننا سنضطر للتوقف عن النظر في مصالح الفلسطينيين وننظر فقط بالاعتبارات الاسرائيلية. بما في ذلك تسريع البناء في جميع المناطق مع التركيز على القدس".

نشر موقع "ان اف سي" مقاله نشرها د. جابي افيطال، نفى من خلالها وجود الشعب الفلسطيني وبالتالي حقه في الحصول على دولة مستقلة. وقال: " صناعة الكذب الواسعة التي ترافق الاسطور الفلسطينية العربية الفاتلة في ارض اسرائيل تملأ المجلدات. الكذبة المركزية بالطبع هي "الشعب الفلسطيني"، لا يوجد شيء كهذا. حتى لو تم تعريفه من جديد الف مرة وحتى لو كان موجود منذ بداية الصهيونية كما يعتقد الساجون، او منذ ايام العصر الروماني او حتى قبل كما يدعي المؤرخين المبتهجين. فلماذا لم يقم هذا الشعب على ارضه، اي يهودا والسامرة قبل الاحتلال الرهيب عام 67؟"

ونسائل: " مساهمة الامة العربية للبشرية تتلخص في المائة سنة الماضية بالدم والنفط والدم. دون ثقافة خاصة ودين مختلف، دون قطع نقدية واثرية من الاف السنين، دون لغة خاصة، و فقط ساهمت بالكراهية لليهود. من الممكن ان نجاحنا يثير غيرة وحسد دول العالم، او اننا نحن المسؤولون عن الثورة الصهيونية الكبرى. ثورة كهذه جمعت لاجئين من كافة انحاء العالم ضد كل فرصة ومنطق. ربما لدينا شحنة وراثية خاصة. تستطيعون ان تطلقوا على ذلك عنصرية. هل هذا يبرر حظر اي حرب مستمرة مع افضل المرواغين العرب؟ هل من خلال المنطق الغربي، العقلانية، ليس من الواضح ان من يملك ستة اضعاف خصمه، يستطيع التنازل قليلا؟ هل وجود شبه قبيلة عربية التي تطالب بدولة اضافية ما هو الا ذريعة حقيرة تتستر على استمرار مبدأ المراحل؟"

واضاف: "للتصدي لثقافة الكذب، ينبغي على رئيس الحكومة ان يطرق في خطابه الى الحقيقة وليس الى سرد الرواية وتقديم الاعتذارات: هذه الارض ملك للشعب اليهودي بحكم الادعاء الديني والتاريخي والثقافي والعسكري والاخلاقي. يحق لشعب لاجني المحرقة والاضطهاد في المنفى القليل من الراحة بعد الف سنة. ومن الافضل لرئيس الحكومة ان يقتبس في خطابه الجنرال الامريكي خلال الحرب العالمية الثانية عندما عرّف احد ركائز الردع: "في تاريخ الانسانية، دائما وفي كل مكان، جلبت الهزيمة ومحاولة المصالحة مع المعتدي لتصعيد في مطالبه. والنتيجة هي دائما حرب دموية". هذه هي حرب التي تمنع اعادة تأهيل العرب الذين يستغلهم اولئك المصابون بجنون العظمة تحت اسم الدين الاسلامي المتطرف".

חושבי שכונת שמעון הצדיק חוששים מהחרפת עויינות ערבית עם הכרזת המדינה הפלסטינית

בשכונה, הנמצאת בציבורה של אוכלוסייה ערבית עוינת הצטיידו בכלי-התקיפה ונערכים לכל תרחיש

שכונת שמעון הצדיק נבנים אימת.

מאת ג. הב"י

חושבי שכונת שמעון הצדיק – המצויה בפתח אוכלוסיית ערבית חוששים מאדושים קשים העלולים להיגרם עם הכרזתה של המדינה הפלסטינית באו"ם, האסורה – תקיפה מניד בשכונת ימים.

כזה הוא הרשע הנחקר בלבם של חושבי שכונת שמעון הצדיק (שיוז ג'ראח) העובדה לעומת בית ישראל – מחד, ונמצאת בעיבורה של אוכלוסייה ערבית – מאידך, לפני כשבועיים ימים ערכה המועצה הירוק החברתית באזור מתחם קבר שמעון הצדיק

והסובל אף הוא מהתנמלותה הירודה וטענה של פורעים מקומיים כאשר בדו"ח נכללו תדושים חמורים, הסללים – לדוגמה – שניחת על מוצלבום הורשע רצח הפרשנים בעצרת באירגנות מן המסנדים לעב"ט מהחם דקבר לבתי החושבים היהודיים הסמוכים.

דברי שכונת שמעון הצדיק, ימי יוסף: "אנו מקודם שכונת הבטחון מפלו גם באלה שמתסי- סיב אה החושבים הערבים ושייטו למנוח את הפרת הסדר". על פי דיווח במקומו יור- שלמי, הרשע הנחל מהמחממת

העפית הבוא לפעולות הכנה והכפר, מינהם ייבית השכונה במעלמות אכסחה אימתן שני כלבים יסג ורעה בלגי לשפת הישב המוקים, הכלבים שנקטו בטחום גבוה של 16 אלף יורד, מאיפנים בשטיות ובחוקיפד. אחר התלשבים ציין כי הכלבים אלפי לא למעט באוכל פרט לזה שנוהגים להם בעליהם, כיו למנוח הרעלחם.

הבאנם נעבית ביעוץ משפטי, ציפ חוק דיונה (המתחל לפניו בעדק), אני לא מציע לאיים למכית את ביתם. הם מסתלים להתבודד עם סתמנים רבים לפטרי בהם".

והאידיום בעת ההיא יידום

היה בזמן הזה הישבנו כיטום אלף טריטוריות ביהודה ושומרון תכל עזה. הראינו לפלסטינים ולכל העולם האסתי שאנחי בני אדוני הארץ, אדוני עולם, ותכל כולה מרמס לדולינו. הו מן פועל לסיגתנו: הפלסטינים חתרנגלו, האמריקאים חתרנגלו, אפילו "שלום עכשיל" היה ות אריק ערוך שרפטיח וליים - להוקים יישובים על כל נבעה דמה ללא סוד הונונו, וכלכל למנוע את חלוקת הארץ במסגרת שלום, ימי בישראל מספיק איורוסים לכתוא כף לשענוניה.

באסיל ראש הממשלה היואא לחריל, כמעט תמיד לארה"ב, עיוות בדרך כלל אודיה של עליונות, דתכום הצלמלי, בולטו האחריו של המטום, במפין "פנישת מהוור", טקליפים בלינתו חוריות ונחקיקים, כורב המקדים על הוושבים בהלעות רמסום - ראש הממשלה, יחציו ועוזריו. זה גם המקום והי מן שראש הממשלה ועוזריו מבעלים לוייכודים עם העיתר נאים ולחידוכים.

אין "מוריד תנוח" במיסה מה העיתונאים בחנים בשבע עי ניים עם מי מחבריהם האוריר ראש הממשלה בדברים, מה אמר ולמו, מי לחט מה על אוננה של ערה ולמי יעקב עטירוד החבר פנים. הכל סוורע אצל העיתונאים והמאליה, שבמצי הרדר לעי דר מסתלעת על יחב העיומות והם מרשים לישוני יה הזמן לאי גשי לשכת ראש הממשלה להחטק על תנוחות השניה של גדולי העיתונאים של עם ישראל.

אם לא יעמירו פנים, לא ראש הממשלה ועוזריו ולא אנשי החקשורת, במיסה העטק לחודיכים תחיה הארירה במסום כבי דה. זה לא הזמן לבריתות. טיסמו של תנערו השכוע אפר גדי לית, אינה סמירעת ואינה ויססחיות. היא מיסין שרומה כי אין לי מיכר להצדיה, להשתמש בנעק האחד והיחיד עיש מ עדיפות לראש ממשלת ישראל על כל האחרים הנאים, הגילום, המונים הגבוהים והממונים, הנפת הדירים. בדי פריח חכר פה עסלם ככר המפיקו לשכות: את הנאום מקונכרס, את מוצאות הכפיים המשתלות בעטירה, את הפקיצות לאתנמה.

האמת אין מרע לעתנעו ולשירי טמשלרע שום דבר לעי שיה אלא לנאום. זה מה שנשאב לפשות. באהת הפעטום הנכיר בית בחיסכוריה של הסויה חתיכות, החומה כולה נמצאת בדי הפלסטינים וארצות ערב. לנו נשאב רק להיער אוריהם ולת ניכר יכנעו ישראל של מדינת נגיב כך או אחרת. יפתהו כמרור ואינתיפאדה נגיב כך או אחרת. כל התרחישים האפשריים ותי סיד מתקיים זה שלא נחזה מראש) כמר לחננים בפני נתגיהו זכ ריק, "השמיניה" והשביעיה" הקננים המטביה עכשיל, כמו הגונגל שבספיץ כרדלים מול הכסו, נשאב לנו דם לראות היבו ייאל הכרו. אנחנו כבי גרוץ אירי.

זה קרה יקרה משום שטאי 1967, ששת רימים ההם, פעי לנו תגיה לפי הנוסחה השגורה: "הנמו פועל לסבתנו". עוכ

**כל הכדורים כרגע נידו
הפלסטינים ואהדת קהל
הצופים העולמי נתונה להם.
גם אם "יפסלו" וייפול כדור
מתוך למשחק, יסלחו להם.
הערויטטים הפכו לחביבי
הקהל, והכל על חשבוננו**

עסקי תהפך המלל. כל הקלפים נטרפו במצייב, כירון מלום, בתוכיטה, בתוסק, ונעיקר אצל הפלסטינים. כל הכדורים כרגע כריהם ואהדת קהל הצופים העולמי נתנה להם. גם אם "יפסלו" וייפול כדור מתוך למשחק, יסלחו להם, הערויטטים המבו לחביבי הקהל, והכל על חשבוננו. 1967 בדינות, אולי קצת פירי, דינו השמוע האברטאה, ואהובי נתנחם בוטו אמריקאי צפר בטופנת הביטחון, חסר טימשים.

זה נשאב לנו לעשות במצב הנכחיו בעיקר לסתוק לראות מה עתה, להעתי, כרבעים אלה של מילה, כל הצהרה מיתות תגדום גוק גדול שדי ייתנו כמה שכבר נגיש. והאיריט בעת דהיא יידום. ואלום, יעד הפרטים אצלנו בפרקטיקה גדול פחישכסו, ולכן אנו צפויים לעלי תנובה. כל אידיוס וחחומת שלה, מי ליארד ומאליים מיליין נוסלמת מביטים בני השמוע וארבים לנו ולחיוני. הנה תגיתנו הראשונה השמוע כדאי לחיות חב נים - ולא צדיסיו.

אש"ף לקראת מדינה?

ראש אש"ף דובר על כל דקו"פ. הוא בונה לשונית את עקרונו כראש ארגון הרוחני אש"ף-יח"י התחיל לעשות. זהו נקודת המוצא לכל מה שיהיה באיים מצא פליטה. לשיטת אש"ף היו מדינה ומקרה, דרעי לרוב החליטה. הדיפלומטיה ומדינת המדינה הנהיגו בתחילת, ובסופו של דבר קבעו הנסיון. דאם אכן מאן יכתיב כנ"ל שחקים מדינה

שינויים מרחיקים עיברם על דרכי פעולה כל דמיונה הלאומית הפלשתינה — בספר בארובה דרו עירו ולקובץ, במסגרת למינה אש"ף והרשות הפלשתינית — שינויים אלו קלוזרים יסודות בסגנונות הנהיגו והנוהג של שני ראשי אש"ף מאז 1968, ואכן פרסאם ואבו מאזן. בחינה ויראלית של הדבר הסגנון בין השניים תהפוך כשני כי חלופת הדיפלומטי של אבו מאזן למדי הסגנון של ערפאת, אותם מדי האש"ף האקרה שטימולי מבוזגת את דעתו מנורג חרצה בהפגנות. הוא לא הכינס להגיד את מרובי כוהלים המודעה, אף לא בטקס החלטיה על הנהיגה הפקדנות עם שחקן רבין בספטמבר 1993.

בעד ערפאת היה הפנים הלוואטיות על חרצה הפנה וארגון אש"ף, אבו מאזן לאורך השנים צפוי לגדור תחיל עבור הפלשתינים מלחמה מסוג אחר. מלחמה שבה קליפים ופנים אינם כלי בטוח, אלא הסורים וכריתת הבריתות הפוליטיות סוכנות את עדה הקרב בגללים אחרות, אבו מאזן היה בין אלו שתחיל את המאבק הדיפלומטי הפלשתיני להכרה ביולאומיה לוגיסטיקה באומה, בעוד המאבק המוני שימש במקביל כלי שיצק חוכן אלום להפסקה הפלשתינית והאמצעותי גרסו אלפי צעירים לאיגודי המאבק. אבו מאזן לעשה היה לוחם כהליפה, השכלתו הגבוהה (ומאו ראשד במשפחה המוני שימש במקביל כלי שיצק חוכן אלום להפסקה הפלשתינית והאמצעותי גרסו אלפי צעירים לאיגודי המאבק. אבו מאזן לעשה היה לוחם כהליפה, השכלתו הגבוהה (ומאו ראשד במשפחה המוני שימש במקביל כלי שיצק חוכן אלום להפסקה הפלשתינית והאמצעותי גרסו אלפי צעירים לאיגודי המאבק. אבו מאזן לעשה היה לוחם כהליפה, השכלתו הגבוהה (ומאו ראשד במשפחה המוני שימש במקביל כלי שיצק חוכן אלום להפסקה הפלשתינית והאמצעותי גרסו אלפי צעירים לאיגודי המאבק.

האפשרה לו להפוך לזמות מובילה במערכת התבונן והארגון הספיק כנחך הפתח, ולאחר מכן לגבול את חוק המדי הנוהג של אש"ף בראשית שנות ה-90. חקופה זו ערצה את התנהלותו של אבו מאזן ובה הכין עד כמה יחסי החוק השונים במערכת לוגיסטיקה לקאלור הפלשתינית כחלק ממאבק להבניה ברשת הקהל הבינלאומית.

לרובי דרעי ולקובץ — מאז שכבש את כס העשייה בישות הפלשתינית וסחה במקביל לדידי אש"ף, שינה אבו מאזן את הטקטיקה בה נגל ערפאת. המאבק המודול החדש ומשקלו העיטי ידו אף כנחך מוסרית הפתח את מקומו חפכו הרגשים של הרליכני במינה רביעית בלטר, נחוך הפיטה כי יש להקשים את מיית התשתית למדינה רבדרישת ההתמקדות בנחש הדיפלומטי ומיית המודעות הי הפקה לקודם מצעד המופנה על ערפאת שישב הדידי את נס דגל המאבק החמוש עם פרזץ אינתיפאדה אליאקצא. השיבר לפיחה אלום כול ישראל גברה מהפלשתינים מחיד כבר נבחרה הברית: וכלכלית מלאכת היעדים הולר על אבו מאזן ולאחר מכן, חנה פיקוח על מעטלה של טלאם פאד.

תולך במיית המדינה, לפחות זו שבנה המערבית, רוביכר בעלחית. ניכר דרם כי הפלשתינים רצוהו לרכוש ויחלח כלכליות להאפשרות להם להתחיל מדינה רבנית. כאשר כוהלים את השינויים בשטח, נגלים את הברית הקדמית ואת העליה ביכולת הצרכה והשיפור במשתחה החינוכ. תחת שלטון של אבו מאזן נינו

الملحق الرابع:

מה צריך נתניהו להזכיר לאו"ם

זאב ז'בוטינסקי

איני יודע מה יאמר ראש הממשלה בנימין נתניהו בנאומו בעצרת האו"ם. אך הוא ודאי יאמר זאת בוורטואוזיות. אילו היה מקשיב לעצתי הייתי מציע לו לבסס את הנאום בעצרת האומות המאוחדות על תזכורת ברורה: זכותנו לריבונות מלאה על כל ארץ ישראל המערבית שואבת את סמכותה מהחוק הבינלאומי ומהחלטת הקהילה הבינלאומית.

הקורא שאינו בקי בפרטים ההיסטוריים ישאל את עצמו בוודאי באיזו זכות מדובר.

להלן הסבר מתומצת:

בתום מלחמת העולם הראשונה ויתרה האימפריה העות'מאנית על ריבונותה במזרח התיכון, כולל על ארץ ישראל. ועידת המדינות שניצחו במלחמה התכנסה בסן רמו ב-1920 והחליטה להשית משטרי מנדט על הטריטוריות שעליהן ויתרה טורקיה.

חבר הלאומים, שהוקם כמה חודשים קודם לכן, הגיש לוועידה מסמך בשם "המנדט על פלשתינה", והוועידה אישרה אותו בשינויים קלים. חבר הלאומים אישר פה אחד את מסמך "המנדט על פלשתינה".

כל 51 המדינות החברות הצביעו בעד. בכך הפך המסמך לחלק מהחוק הבינלאומי, והוא תקף עד היום. בפסקה השלישית במבוא למסמך נכתב: "ניתנת בזאת הכרה לקשר ההיסטורי של העם היהודי עם פלשתינה, ובזכותו לכינון מחדש של ביתו הלאומי בארץ זו".

היתה זו הפעם הראשונה אחרי 2,000 שנים שבה הקהיליה הבינלאומית הכירה בזכות קיימת של העם היהודי לריבונות על ארצו כולה.

החלטה זו בתוקף משפטי גם היום, וכפי הנראה אין אפשרות לשנות אותה אלא אם נוותר על זכותנו זו. המסמך מגן על זכויות האזרח של כל מרכיבי האוכלוסייה, אך לא קיימת בו הכרה בזכות פוליטית כלשהי לערבים.

לא היו כאן שום שכחה או קיפוח. שמירה על מידתיות ראויה הושגה על ידי הענקת הכרה לזכויות פוליטיות מלאות לערבים בסוריה, בלבנון ובעיראק. ב-1946 הוקמה ירדן על חשבון 77 אחוזים מהשטח שהוקצה לנו ב-1920.

חבר הלאומים פורק בסוף מלחמת העולם השנייה ובמקומו הוקם האו"ם על בסיס אמנה שהיא מקור סמכות הארגון. בסעיף 80 לאמנה נאסר במפורש לשנות החלטות הנוגעות לאזורים שעליהם השית חבר הלאומים משטר של מנדט.

לכן ראוי להזכיר לבאי עצרת האו"ם ולמשתתפיה כי אין תוקף לכל החלטה של האו"ם, בעבר או בעתיד, הסותרת את זכותנו לריבונות בכל ארץ ישראל המערבית, כפי שהיא מובאת במסמך "המנדט על פלשתינה", שאותו אישר, כאמור, חבר הלאומים פה אחד.

בנאום שהקליט סבי, זאב ז'בוטינסקי, ב-1937 הוא סיכם את נושא השמירה על הזכות במילים אלה: "אל תיגע יד נוצרייה בזכותנו, אבל קודם כל יד עברית אל תיגע בזכותנו - שהיא נצח והיא שלמות, ואין עליה ויתור. ואין קפנדריא לציון, וציון היא כולה שלנו!" (קפנדריא משמעה "קיצור דרך" בארמית).

http://www.israelhayom.co.il/site/newsletter_opinion.php?id=7047

الملحق الخامس:

סיפור של מנהיגות

64 שנים חלפו מאז היינו הקורב כאר"ם על הקמת מדינה פלסטינית. ב-29 בנובמבר 1947 התקבלה הרשמה היסטורית, שאיפשרה לשני עמים, דפם הפלסטיני והעם היהודי, להקים מדינה נאחמה כסרת קרקע שהיא ארצם ההיסטורית. התנאי היה חלוקת הארץ לשתיים.

היהודים היסכי היו מברויים שהתנגדו למדינה מוחד לקת. אחרים ראי כנכונות להתפשר על גבולות החכמה האליחית במידה כרעיון הציוני. למרבה המל היו לנו או מברויים אפריים, שיהיו את הרגע ההיסטורי. דם היו מוי מים לפשרה, שאכן חתכה בבשר החל. הם ניצחו את המי תנגדים. בצד הצני הסנהיגות היהנה מיליסטית, ודחתה בגרצת את הצעת החלוקה. כך החמיצו הפלסטינים את הרגע המכרי ההא.

ההיסטוריה איננה מרע שניתן לגסה בחיקים. מהלכיה נפתלים ולפעמים מפתיעים. במבט לאחור אנרנו מכלים שאירועים מכריעים בתולדות העמים ודאצות היו בלתי צפויים – יקר גם בימינו, ולאחרונה ממש באחד שליידנו, כאשר מנתחים בדיעבד את ההכרעות הגדולות, ני תן להשוף את הכוחות שהניעו אותן, לטוב ילרע. תפקיד מרכזי בהנעה נרעד לסנהיגות. השוני בין מנהיגות חות נופה הלאומית היהודית לבין המנהיגות הלאומית הפל סטינית הוא החסכו העיקרי להחלטת היהודים להכביש למדינת החלוקה ולהחלטת הפלסטינים לדחות את המי רינה שהוצעה להם. החמצת הרגע הוא פלחה להם בעי שרות שנת כלות הדיי עליבות. גם אנחנו שילטנו, ועדיין מעלטים, את מחד העיורוי שלהם.

התנועה הלאומית היהודית והתנועה הלאומית הפל סטינית נולדי יחד, שניהן היו תנועות מינים בתוך עני הפסים, שרתקיימי במיעוט בקרב אימפריות אויודות. דנים, גם בין היהודים וגם בין הפלסטינים, התנגדו לת ניעה הלאומית שלהם ואפילו כפרו בהגדרת עצמם כעם. "אנחנו גרמנים בני דת מעשה", קבע משה מנדלסון, אבי תנועת השכלה היהודית. גם מקרב הפלסטינים היו שהי סתפקו מוגדרתם כערבים, והתנגדו להגדרתם רנפרדות. הציונות הפכה משוליים לטרכו "בנות" האנטישמיות המופצות. להבדיל, התנועה הלאומית הפלסטינית כבעה לעצמה את הכבידה בתוך ענה מכית מה שהם דאו כאיום הציוני.

الملحق السادس:

פובליציסטית	נורית גרינגר
-------------	--------------

המתקפה של ישראל

ישראל ניהלה מדיניות שקטה, טפלה חסרת-חיים ואידיוטית לאורך זמן ארוך מדי. אם היא לא תעשה סיבוב של 180 מעלות, היא לא תוכל להגן על עצמה

• • •

תגיות: [בנימין נתניהו](#)

לבקש מהערבים הקוראים לעצמם "פלשתינים" להכיר בישראל כמדינה יהודית, זה כמו להכות סוס מת. למען השם, אנחנו חייבים לדרוש מממשלת ישראל: הודו ותיבעו את הזכויות המשפטיות של היהודים לארץ ישראל.

ישראל הרשתה לשקרים לגדול כמו עשב ולהסתיר לחלוטין את האמת! כל מה שאנחנו שומעים - ללא הרף - זה מה שאבו מאזן-עבאס, עושה או יעשה. ומה לגבי ממשלת ישראל? מה ההנהגה הישראלית עושה? למה הם לא קמים ומצהירים ותובעים בגלוי את הזכויות החוקיות של היהודים לארץ ישראל? הם איפשרו לעולם כולו לגנוב את הזכויות האלה מהם, וכבשו-החמיצו את עצמם בצנצנת של צרות שבהן הם נמצאים עכשיו. זו צריכה להיות נקודת המוצא של עמדה עקרונית ואמיצה. לא יותר, ולא פחות. נקודה!

ריק פרי, מושל טקסס ומועמד הרפובליקנים לנשיאות, אומר, ועוד רבים אחרים הדים לו, כי הפלשתינים חייבים להכיר בישראל כמדינה יהודית. עד כה, להכרה זו אין סיכוי.

האמת היא: אנו מעריכים רגשות אלו וכאן בא האבל... "הכרה" או "גבולות בטוחים" הן רק מילים, "תהליך השלום" כולו היה רק מילים חסרות-משמעות ויהודים רבים מתים בתמורה.

מבחינה היסטורית, הערבים בזו או ביטלו כל הסכם עליו הם חתמו אי-פעם, אפילו בינם לבין עצמם. התשובה היחידה היא סיפוח מוצק וחד-משמעי של יהודה ושומרון. זה הזמן לתמוך בצעד זה ולתת ל**בנימין נתניהו** וממשלתו קצת עמוד-שדרה לעשותו.

נורית גרינגר

חברי ארגון האו"ם מקדמים מדיניות נאצית

ארגון האומות המאוחדות כבר לא מכבד או עוקב אחר האמנה שלו; הוא עומד כיום לחלוטין נגד חופש וחירות. זהו ארגון מושחת, ומרבית חבריו הם בריונים, עריצים ופושעים. למה להיות חבר בארגון כזה? היא שאלה חיונית ביותר

■ ■ ■

תגיות: [מחמוד עבאס](#)

"יודאנפריי" - "חופשי מיהודים" - היה מונח נאצי שיעד שטח ללא נוכחות יהודית בתקופת השואה, והשואה הייתה הפשע הנוראי ביותר של קבוצת בני אדם אחת נגד קבוצת בני אדם אחרת. הפשע החמור ביותר נגד האנושות בהיסטוריה של העולם שביצעו הנאצים. המונח "יודאנריין" - "נקי מיהודים" - משמעותו ציון אזורים שבהם כל היהודים נרצחו או גורשו מהם.

מכיוון ש"יודאנפריי" מתייחס רק "לשחרר" שטח מכל אזרחיו היהודים, השתמשו גם במונח "יודנריין", שפשוטו כמשמעו "נקי מיהודים". למונח זה הייתה קונוטציה חזקה, שכל עקבות דם יהודי הוסרו כהסרת טומאה.

כשעריקאתי הנציג הערבי-"פלשתיני" של אש"ף והרש"פ (שניהם ישות אחת (בארה"ב) נשאל על המעמד החוקי של המיעוט היהודי במדינת העתיד של הארגון לשחרור פלשתיין (אש"ף), "פלשתיין" החזויה שלהם, הוא אמר: "אני מאמין שכצעד ראשון, אנחנו צריכים להיות מפורדים לגמרי". במילים אחרות, הערבים לא יאפשרו ליהודים לחיות בקרבם במדינה ערבית, אך היהודים מוכרחים לאפשר לערבים לגור ביניהם במדינת היהודים. איזו צביעות. אם כן, האם העולם יאפשר לישראל להפוך את הארץ שלה ל"ערבפריי" - "חופשייה מערבים" או ל"ערברייין" - "נקייה מערבים"? כשמדינות ברחבי העולם דנות בבקשה להקים מדינה פלשתינית, הן חייבות לקחת זאת בחשבון.

פירוש הדבר, שאבו מאזן) [מחמוד עבאס](#) (ואנשיו, הערבים הקוראים לעצמם "פלשתינים", מתכוונים לאמץ את הרעיון של מדינה יודאנריין-יודאנפריי, שהיא מדיניות הנאצים וכל ישות אנטישמית אחרת.

כל מדינה שהיא בעולם, שתומכת בהקמת מדינה שכזאת, מחזיקה באידיאולוגיה הנאצית. כל מדינה שהיא בעולם, שאינה מתנגדת למדיניות של קבוצת אנשים או ארגון - ואש"ף-רש"פ הם ארגון הקורא להשמדת המדינה היהודית, ישראל, ולהשמדת היהודים - היא פשוט שותפה לפשע זה וצריך להאשימה בבית המשפט הבינלאומי.

מדינה ערבית, וזו תהיה מדינה ערבית, חברה בליגה הערבית העוינת לישראל, נקיייה מכל יהודים, היא התגלמות קיצונית של עוינות כלפי השכנה היהודית

שלה. וכך, מראשיתה, תהיה במלחמה עם מדינת ישראל. בהיסטוריה של העולם, מעולם לא קרה שהעולם התיר הקמתה של מדינה עוינת ותוקפנית. וזו תהיה "פלשתינ". אלא אם כן יש תקן שונה לחלוטין כאשר היהודים מעורבים. ואז זה פשע כפול.

אסור לחלוטין להתיר "פלשתינ" לקום! אסור לעולם התרבותי לאפשר לערבים, המכנים את עצמם "פלשתינים", להימלט עם גזענות נתעבת כזאת ועיקרון של השמדת עם שואתית.

ישראל רוצה לחיות בשלום עם שכנותיה; הערבים אף פעם לא רצו, וגם אף פעם לא ירצו שלום-אמת עם המדינה היהודית. ישראל; והם אומרים זאת בקול רם וברור. אבל מי מקשיב?

אולי זה הזמן עבור כל הישראלים ותומכיהם לרדת מהעננים ולשים סוף לדהירת העולם על מדינת ישראל.

<http://www.news1.co.il/Archive/003-D-64151-00.html>

الملحق السابع:

אסף גולן

כוונותיו האמיתיות של אבו-מאזן

ציל: תיאור 19

הזיכרון לכוונות אסלאמיים פונרי מנטליסטיים קיצוניים ששוללים לחלוטין את הלגיטימיות החריבית תיה של המערב. התפנתה הוו היא בין השאר הסיבה האמיתית העניינית מאחורי העובדה שלטרת המחלף קרת הצדדיות הקשות בין ממשלת הימין בישראל לירידיה במערב, הקשרים הצדדניים לא נפגעו השנה אלא הלכו והתרחקו.

בישלת נספח של מנהיג הפלשתינים בנימין בנאייתו לארץ נקוץ בחוסר הבנה בסיסי נוצרו של הפסיכוד לוגיה החברתית בישראל, נכון, הסרת תקדים באגיה הפלשתינית. עם זאת, התחלוקה הזו אינה נובעת מאהדה אמיתית לצד השני או מספקות בסותי של עם ישראל על ארצו, אלא יש באן ריון פיקטיבי כסבי השאלה כיצד ניתן להיות טוב יותר במטה התוכין, במציאות בה יתקדו השמיים האוויריים הפלשתינים יגדו את מדינת ערב למלחמת קודש חדשה נגד ישראל, ואלו מחויבים להגנה ולשמירה על מדינתו באטרופ פחדה.

תרכס משדה הקרב. זו תודעת השליחות האמיתית שהובילה את האיש ללכת נגד כל בקשות המערב וארה"ב להשנות את מנייחו לארץ. אלא שבניגוד לכונת המכוון החלגית של מנהיג ארץ ונשא הרישות הפלשתינית, המציאות המדינית הנוכחית שוכה לחלוטין משאיפתיו האמיתיות. אחת הסיבות הטרכיות לכך היא החלשה הניכרת לעין של צבאות מדינות ערב שהתפרדו בשנה האחרונה בעקבות הצהפכות השונות נוצריים, לוב, חונסיה, תימן וסודיה. העולם הערבי הנוכחי הוא עלום מנוכה שלטרת השטנה הקיומית לישראל, מודיע לעובדה כי בעיות הסוד שלו לא יפתורו בעוד מסע של מלחמה אלא רק יורפו על ידי נסע כזה. האבטלה הנאה במדינת ערב לא תיפתר בשדות הקרב ולא תיעלם בעקבות הפיגועים המקולקטיבי כלפי היהודים בישראל. בנוסף לראייה הזו, נראה כי גם באיחוד האירופי ואף בארה"ב המניע האמשיים הונוקריטיים כי הפניית העורף המדינית לישראל ולשמירתה בעצם הפקדת המורה

הנשף מנקודת הנור, ההתקפכות הנוכחית של חיר הרישות נחמדה את הדיקטקשות על קוהמיו בשנת 1948, שהעדיפו לכרור את כל מדינות ערב למלחמה עם ישראל במקום לקבל את החלטת החלוקה של הארץ שהייתה לכל הרעות הצעה נדיבה. טבחונה זו, צעדו העכשווי של אבו-מאזן לא רק מוד כיד את פנת 1948 אלא גם מקרב בשדה המורה עימות צבאי מולל בין מדינת ערב לישראל.

העומת הזה שאליו נודד הרודי להבהמת שואה את מלונ, נובע מאותה משאלה לב קדומה של ירוד הנפשו של היגלר, הנופתי הירושלמי האני אמן אל-חסייני, שגם או הנה להוציאה של ישו ראל. גם כיום טמנין ראש הרישות כי על קע הכאוס הקיים במדינות ערב והתעצמות כוחות האסלאם במצרים, ירדן וסודיה, נסע הרה-לגיטימציה הרה-הומניציאה של מדינת ישראל יכול לאפשר את מה שלא היעלם את קרי מלחמה ערבית כוללת עם ישראל הצד בדת מנהיגה מדינית, קד שו

الملحق الثامن:

מאות מתנחלים צעדו בגדה: "לא למדינת מרצחים"

כמעט 200 פעילי ימין יצאו לדרך מאיתמר ומבית אל בניסיון להראות לפלסטינים מי בעל הבית: "הערבים יכולים לשחק בכאילו באו"ם אבל מדובר באדמת המולדת", הבהירו. במקביל הפגינו פעילי בל"ד מול השגרירות האמריקנית וקראו "לא לווטו"

בועז פיילר ויואב מלכה

פורסם : 20.09.11, 19:16

לקראת העצרת באו"ם מתנחלים ופעילים פרו-פלסטיניים מעבירים מסרים סותרים לנתניהו. כ-200 בני אדם יצאו אחר הצהריים (ג') בצעדה ממספר מוקדים בגדה וקראו לראש הממשלה: "האדמה הזו שייכת לנו". במקביל הפגינו עשרות מול שגרירות ארה"ב בתל-אביב ומחו על כוונתה להטיל וטו על ההכרה בפלסטין במועצת הביטחון.

צועדים באיתמר יצאו לכיוון שכם מביתו של הרב אודי פוגלי שניצח עם אשתו ושלושה מילדיו בפיגוע בחודש מרס. "אנו מתחילים לצעוד מכאן על מנת להזכיר לכולנו את מקור הצרות: הסכם אוסלו שהביא עלינו את רשות הטרור והרציחות", הסביר המועצה האזורית שומרון גרשון מסיקה. "אנו צועדים כאן היום בשמחה ובראש מורם. על מנת לומר לנו ולכל העולם - עם ישראל חי".

צועדים מבית אל שורפים דגל פלסטין (צילום: אוהד צויגנברג)

צעדה נוספת יצאה במקביל מבית אל לכיוון מנהלת התיאום והקישור של צה"ל. המפגינים שרפו דגל פלסטין וחסמו לזמן קצר את התנועה. צועדים אחרים הניפו דגלים ושרו: "הקדוש ברוך הוא אנחנו אוהבים אותך ועם ישראל לא מפחד מדרך ארוכה". בנוסף, עשרות פעילי ימין צעדו בשדרות רוטשילד בתל-אביב בליווי עשרות שוטרים ולוחמי מג"ב. וקראו להתנגד להקמת מדינה פלסטינית: "היום הם רוצים את ארילי, מחר הם יקחו את כרמיל".

"גם השבוע נרגיש כמו בבית". הצעדה לעבר שכם (צילום: גור דותן)

"חזרנו לארץ שלנו כדי להישאר בה לעולם", ציין ח"כ מיכאל בן ארי במהלך הצעדה בגדה. "אנחנו בעד הקמת מדינה פלשתינית בצרפת או בקנדה. בארץ ישראל, מולדת העם היהודי, לא הייתה מעולם מדינה פלסטינית ונדאג שגם לא תהיה". יו"ר ועד מתיישבי השומרון, בני קצובר, הוסיף: "הציבור היהודי אומר היום לכל העולם - השומרון הוא ארץ ישראל. מאות אלפי יהודים חיים כאן. אנו מכריזים כי לא יעלה על הדעת להקים כאן מדינת מרצחים".

"החלטנו מראש שגם בשבוע הזה אנו מתכוונים להרגיש בבית כבעלי הבית". הבהיר מראשי נוער הגבעות, מאיר ברטלר. לדבריו, בימים הקרובים בכוונתם לקיים מפגני מחאה נוספים. שיעבירו "מסר חד וברור לפיו הארץ הזו כולה שלנו, הערבים יכולים לשחק בכאילו באו"ם, אבל בסופו של דבר מדובר באדמת המולדת".

חנין זועבי הפגינה מול השגרירות

במקביל, כ-50 איש בהם חברי מפלגת בל"ד ופעילים פלסטינים הפגינו בטיילת תל אביב ממול השגרירות האמריקנית. הם הניפו דגלי פלסטין ושלטים עליהם נכתב באנגלית, ערבית ועברית: "כן לפלסטין, לא לווטו אמריקני", "אמריקה = בובה ישראלית" ו-"סוף לכיבוש". נהגים שחלפו בסמוך צעקו להם בתגובה: "לא יעזור לכם, לא תהיה לכם מדינה".

צעדת הימין יוצאת מאיתמר. "השומרון הוא ארץ ישראל" (צילום: ועד מתיישבי שומרון)

בין המפגינים היתה חברת הכנסת חנין זועבי, שאמרה ל-ynet: "צריך לשים סוף לתיווך האמריקני שתומך בצורה מוחלטת במדיניות הכיבוש הישראלי. אני חושבת שאוירת המהפכות בעולם הערבי והפנייה לאו"ם, הם מסר שהתיווך צריך להיות בינלאומי ומבוסס על חוקים בינלאומיים והסכמים בינלאומיים שמכירים בזכויות העם הפלסטיני ובזכויות הפליטים".

פעילי ימין צעדו גם בתל אביב. אריאל זו רק ההתחלה (צילום: ירון ברנר)

זועבי העריכה כי פניית הפלסטינים לאו"ם **תזכה לרוב**. "זהו מסר לרוב מדינות העולם שהן בעד מדינה פלסטינית ומסר לישראל, לפיו היא לא יכולה לדהור בצורה עיוורת ולהתייחס לאדמות כאילו הן תחת סכסוך". לדבריה: מדובר בשטחים כבושים ו"ישראל צריכה להיכנס לקטגוריה שמתאימה לה. קטגוריה של כובשת ופושעת. לא רק הפלסטינים אומרים זאת. גם מדינות העולם אומרות זאת היום".

נתניהו: "חשוב לייצג את האמת"

ראש הממשלה - בנימין נתניהו; עתיד להמריא הלילה לניו יורק, שם

תפתח מחר העצרת הכללית של האו"ם. ביום שישי יישא נתניהו דברים בפני נציגי המדינות החברות. הערב זכה ראש הממשלה לזריקת עידוד מחברי ליכוד, עמם נפגש בכנסת. "חשוב ללכת לשם ולייצג את האמת שלנו, של עם שהותקף פעם אחר פעם על ידי מי שמתנגדים לקיומו", הבהיר נתניהו בפגישה.

"אנחנו רוצים שלום עם סידורי ביטחון, והדברים האלה מחייבים פגישה רצינית ועמידה על האינטרסים החיוניים ביותר שלנו". הוא הוסיף. "הסכנה של הסדר חפז או חד-צדדי שבו הצד השני לוקח ואנחנו נותנים, זה טילים לא רק על הצפון והדרום, אלא טילים על כל הארץ".

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4125049,00.html>

الملحق التاسع:

الملحق العاشر:

אבו מאזן - סרבן שלום

דן מרגלית

יש השגות וביקורת לצד מחמאות על התנהלותה המדינית של הממשלה עד לשלב שבו מבקש אבו מאזן מהאו"ם הכרה חד-צדדית בהקמת פלשתיין. כמה מדברי הביקורת והמתווים שפירסמו אתמול אמנון ליפקין-שחק ותומכיו ראו כאן אור עוד לפני שנודע דבר קיומו של מסמך החדש. בכמה עניינים היה אפשר אחרת כדי להימנע מהמתנה המתוחה להחלטת גבון, שתכריע כיצד להצביע במועצת הביטחון. פלשתיין תלויה בקולה של מדינת העבדים הפורטוגזית לשעבר.

יש מה לעשות. אפשר לעכב את התחלות הבנייה ביהודה ובשומרון ל-90 יום נוספים; ואפשר להסכים לדחייה הדדית הן של הצגת מפת הגבולות הסופיים והן של הגדרת הזהות היהודית של ישראל. אך אי אפשר להתעלם מהעובדה המרכזית שאבו מאזן הוא סרבן שלום לא פחות מכפי שהוא שולל טרור.

הוא דחק ביאסר ערפאת לפוצץ את ועידת קמפ דייוויד ב-2000 שמה אהוד ברק יציע פריצת דרך ממשית בסוגיית ירושלים; והוא נס כל עוד נפשו בו מירושלים לרמאללה כשראה את הוויתורים הנדיבים שהציע לו אהוד אולמרט. שלום מטיל עליו אימה.

שלשום ציין השר בני בגין שבכמה וכמה מנאומיו מתבטא אבו מאזן כי עמו נתון ה-63 שנים למשטר כיבוש. לא רק

ממלחמת ששת הימים לפני 44 שנים אלא מאז הקמת ישראל.

היכן עשו הפלשתינים - אז ערבים - את כל שנות הכיבוש? אצל אחיהם בלבנון ובסוריה לשם נמלטו ב-1948 בהוראת הוועד הערבי העליון? ובשנים שבהן היו אזרחים ירדנים לכל דבר בגדה המערבית עד שתקפו את ישראל ב-67? או שהאמת המרה היא שאבו מאזן סבור כי פלשתינים הגרים כאזרחים לכל דבר בישראל הם אומה נכבשת? ושכל הדיבור על שתי מדינות לשני עמים הוא ניסיון לסבר את האוזן? האם בעיניו "המדינה האחרת" היא ישות שכבשה את פלשתיין?

אפשר להבין מדוע יש בדעת הקהל בעולם מי שמהרהרים שמא ישראל אינה מתכוונת ברצינות לשתי מדינות לשני עמים. אבל כיצד אירע שאין צל של חשד כלפי הפלשתינים? אתמול התקשרה ציפי לבני לבנימין נתניהו ועמדה על המשמעות הגורלית של הצורך לחדש את המשא ומתן עם הפלשתינים. אם יעלה בידו מובטחת לו תמיכת קדימה. הודיעה יושבת ראש האופוזיציה. היא חושדת שנתניהו אינו רוצה, זה סביר; והיא אינה מודיעה שחושדת גם באבו מאזן שאינו רוצה, זה לא סביר.

http://www.israelhayom.co.il/site/newsletter_opinion.php?id=7069

الملحق الحادي عشر:

שר החוץ מזהיר את רה"מ בצאתו לאו"ם

ליברמן: הקואליציה תתפרק אם נתניהו לא יעניש את הפלסטינים

נתניהו בביטחון
הלי כבוד אונסקו
צילום: יואב שוויסארט

נחום ברנע

נסיעה לשום מקום

נתניהו יאבד מאון הניצח להכרזה, מאן כימן היה סיכוי
לנצח להטבם ציפיים את הסכמי
גבול הוויתורים של נתניהו
ריג של אביימאח, הפדי בין העמדות הוא על מהסס שמתווך
סוכסר או עורך דין מפילה יכול לנסר עליה. הסמפל האמריקאי
אולי מתעשה להטלים עם זה, אבל ענינם כבר השלישי. ילכן
חומר נתניהו למשארומתן במקום הטכס, ואבו ימאון חוזר להכרזה
בנילאומיות במקום משאיוועת. העיסות בין השניים איננו עיסית
בין חכם לסיפס, בין סוג לרע, יש בו טורר טראני, משום ששניהם
מתחילים את עמיתם בולניזן מופתי אל סח התרומ. (עמ' 2)

שר החוץ דורש לבטל את הסכמי אוסקו
לספח גושי התיישבות ולעצור במספים
לפלסטינים אם יזכו בהכרזה כמדינה •
מעריד: מועד הבהירות ייקבע במושב
הכנסת הקרוב • אמש: נתניהו המדיא
לניו יורק לקראת הקרב הרדמטי
במועצת הביטחון • היום ייפגש עם
אובמה • שימועון שיפור, עמ' 4-8

הפלשתינים רוצים שתי מדינות לעם אחד

"הפלשתינים לא החמיצו הזדמנות להחמיץ הזדמנות". כך היטיב לתאר שר חוץ בישראל את הפלשתינים. שר החוץ הזה אינו "חשוד" בהיותו איש ימין, לאומן או חבר ליכוד. היה זה אבא אבן, שר חוץ מוערך, מראשי תנועת העבודה, מהמתונים שבהם.

בדרכו לאו"ם הודיע אבו מאזן (שוב) שהוא מסרב להכיר בישראל כמדינת הלאום של העם היהודי. זו לא אמירה סתמית או מקרית. היא מקפלת בתוכה את התפיסה הפלשתינית הבסיסית ביותר: שתי מדינות לעם אחד. מדינה פלשתינית "נקייה מיהודים" ביהודה ושומרון, כפי שהעיד השבוע נציג אש"ף בארה"ב, ומדינה דו-לאומית בישראל הריבונית.

התפיסות הללו מצטרפות לסירוב הפלשתיני להודיע על סיום הסכסוך ולהתקש על זכות השיבה, גם לגבי דור השני והשלישי שנולד שנים ארוכות מאוד אחרי מלחמת השחרור שבה נהדפו סביהם, ועל פי הדין הבינלאומי אינם נחשבים עוד לפליטים.

כמו היום, גם בעבר סירבו הפלשתינים לכל הסדר. הם השיבו במתקפות טרור אחרי החלטת האו"ם בכ"ט בנובמבר 1947 ודחו את ידה המושטת של ישראל בעת הכרזת המדינה. גם בוועידת מדריד הם לא שיתפו פעולה. את הסכמי קמפ דייוויד, שבהם הציע להם רה"מ לשעבר ברק הצעות מרחיקות לכת - דחו והגיבו באלימות חסרת תקדים. ב-2008 סירבו להצעת אולמרט-לבני, שכללה שליטה באגן הקדוש בירושלים.

אחרי רצף ארוך שנים של סרבנות שלום, נותרו כעת ימים ספורים עד לרגע שבו יניחו את בקשתם החד-צדדית למדינה על שולחן האו"ם. אם אכן יעשו כך, תהיה זו שגיאה נוספת שלהם. צעדים חד-צדדיים מנוגדים לכל ההסכמים הקודמים ומבטלים אותם! אבו מאזן והרשות יכולים עדיין לעשות את הדבר הנכון והצודק ביותר שאין סכסוך שיכול להיפתר בלעדיו: משא ומתן. אם לא יעשו כן - וזהו אינו איום - בסוף, כמו תמיד, הם יפסידו.

הכותב הוא סגן יו"ר הכנסת ויו"ר צוות התגובות של הליכוד

http://www.israelhayom.co.il/site/newsletter_opinion.php?id=7072

הכרזה על מדינה פלסטינית? בשמחה

השבוע האחרון מאופיין בעיקר בהיסטריה, לפחות מהזווית הישראלית. במבט ראשון, אפשר להבין את זה. אבל האמת היא שהפלסטינים בעצם עושים לנו טובה

זאב קם | 13:17 2011/9/22
[תגיות: הכרזת העצמאות הפלסטינית](#)

גבירותי ורבותי זה בהחלט מתקרב. החתן והכלה מגיעים בקרוב לחופה הבינלאומית שהם מתכננים כבר תקופה ארוכה. הכלה הפלסטינית כבר מתמרקת. וגם החתן, בדמות רוב מדינות העולם, מסיר את האבק מהחליפה. הרב המחтан אגבי, כמה צפוי, יהיה הגוף המכונה עצרת האו"ם. מתנות וצ'קים לא צפויים להתקבל.

ככה זה בעולם. כשאפשר לתמוך בפלסטינים (ובעיקר לחבוט על הדרך בישראל), בלי להוציא שקל מהכיס, הם מגיעים בהמוניהם. את הבקשות לתרומות, שמגיעות לאחר מכן, הם דוחים בהסבר המקובל של "תרמנו כבר במשרד".

השבוע האחרון מאופיין בעיקר בהיסטריה. לפחות מהזווית הישראלית. במבט ראשון, אפשר להבין את זה. אף אחד לא מעוניין שיודיעו לו מלמעלה, שבמקום משא ומתן ישיר ומתואם, מחליטים להנחית עליו מדינה בחצר האחורית של הבית. ועוד כזו שתצטייד בקרוב בטילים שמגיעים לכל מיני מקומות שלווים ופסטורליים (זה כמובן לא כולל את הטילים

ואת אמצעי החבלה שכבר נמצאים שם). ובכל זאת, מדובר בבעיה רק לכאורה. האמת היא שהפלסטינים די עושים לנו טובה בכל הסיפור הזה.

מכיבוש לסכסוך טריטוריאלי

למעשה, ההכרזה על מדינה פלסטינית באמת משנה באופן משמעותי את המצב שהיה עד היום. אבל לא דווקא בצורה שלילית מבחינתה של ישראל. להיפך. תחשבו על זה לרגע. ברגע שקמה מדינה פלסטינית, לאותה מדינה אין יותר את הזכות לדבר בשמם של פליטים פלסטינים (פליטים בכאילו, אבל זה כבר נושא אחר).

רוצים לעזור לאותם "פליטים"? בשמחה. יש לכם עכשיו מדינה לאלכס אותה בהם. מאותו רגע, הרשות הפלסטינית לא יכולה יותר לייצג אף אחד אחר מעבר לאלו שמתגוררים בשטחה. עניין הפליטים מסתיים מיד באותו רגע.

באותה שנייה נעלמות גם כל טענות הכיבוש למיניהן. מקסימום מדובר בסכסוך טריטוריאלי. הרי

אין יותר עם כבוש ללא זכויות. מעכשיו יש מדינה. על כל המשתמע מכך. סכסוך טריטוריאלי אפשר לתחזק לאורך שנים ארוכות. ככה בדיוק מוגדר המצב בין סוריה וישראל. ולא רק אנחנו. גם בין יפן ורוסיה ובין טורקיה וקפריסין (וזו רק רשימה חלקית) יש סכסוכים כאלו עד היום.

מדינה פלסטינית גם משנה לחלוטין את ההתייחסות לטרור שיוצא משטחי יהודה ושומרון או לטילים שקופצים אלינו לביקור מעזה. מכאן והלאה כבר יהיה מדובר באקט מלחמתי בין שתי מדינות. אפשרויות התגובה הן רחבות בהרבה. וגם העולם לא אמור לפתוח את הפה כאשר ישראל תגיב, בעקבות מטחי טילים שנורו לשטחה הישר ממדינה עוינת.

החמאס ישכפל את כיבוש עזה

וכל זה לא כולל כמובן את הזכות של ישראל להפסיק לתמוך בפלסטינים בכל הקשור לחשמל, מים, גז ושאר מיני תשתיות. זהו. עכשיו מדובר במדינה עצמאית. שתחפור באדמה בעצמה ותוציא לבד את המים שאין לה. בואו נאמר את האמת לרגע. אילולא ישראל, והנוכחות הצבאית שלה ביהודה ושומרון, כבר מזמן לא היתה רשות פלסטינית.

החמאס היה משכפל את ההשתלטות על עזה גם שם, ובזה פחות או יותר היה נגמר הסיפור של אבו מאזן וחבר מרעיו המושחתים. בכלל, מישהו באמת רואה את הפלסטינים מצליחים להתנתק מתחפוש הקורבן הנצחי שהם כל כך מאוהבים בה?

ובכל זאת, הצלחנו לאתר תוצאה שלילית אחת שתיווצר בעקבות ההכרזה על מדינה פלסטינית. והיא נוגעת למנגנון המשומן של ארגוני השמאל. מה יעשו מאותו רגע אותם ארגונים? איך יוכלו לצעוק ולזעוק על עוולות הכיבוש? הרי רגע אחרי ההכרזה על מדינה, אין יותר עם כבוש. וגרוע מכך, אין יותר מדינה כובשת ומתעללת.

איך בדיוק אפשר יהיה לתקוף ולבקר את מדינת ישראל? מאות אנשים, שמועסקים כיום במשרות נכבדות בכל אותם ארגונים, יפלטו ממעגל התעסוקה ויאלצו לחפש לעצמם עבודה אחרת (סביר להניח שהיא עדיין תהיה קשורה בהלקאה פומבית של ישראל). פשוט כואב הלב.

תהלוכות ונאומים: זמן לאחדות ישראלית

סוף השבוע הקרוב יעמוד בסימן ניסיונם של הפלשתינים לייצר הסכמה בינלאומית לשאיפתם להכרה במדינה פלשתינית. קשה לדעת אם ההנהגה הפלשתינית באמת מעוניינת במדינה, שהרי הסיכויים להקמתה הם מזעריים בלי שיתוף פעולה של ישראל. או שמא מדובר בניסיון לייצר מיתוס חדש. זה 40 שנה מתמחים הפלשתינים ביצירת ימי אזכור (יום הנכבה ויום הנכסה) ומיתוסים שקריים (זכות השיבה, זכות למדינה ועצם קיומו של עם פלשתיני בעל זהות מוגדרת).

ימי אזכור ומיתוסים. הגם שהם שקריים. הכרחיים ל"עם צעיר" שרק בעשורים האחרונים החל להתגבש ולהמציא את הלכידות הלאומית שלו. ימים אלה הם, בפועל, מדורת השבט שלהם שאמורה לנקז אנרגיות חברתיות לתוך התלהמות, אלימות והפגנות. החשש הגדול והמטריד הוא שמעבר להתלהבות הרגעית של הנפת דגלים ומכוניות צופרות, הדברים יגלשו להתנגשויות אלימות עם חיילי צה"ל ועם האזרחים הישראלים המתגוררים ביהודה ושומרון.

כבר לפני שנים רבות הגתה ההנהגה הפלשתינית. אולי בהשפעת השמאל הרדיקלי הישראלי, את רעיון המצעד האזרחי אל נקודות המפגש עם הריבונות הישראלית. לא פעם נשמעה מחוגים אלה השאלה מה תעשה ישראל ביום שבו מאות אלפי פלשתינים ינסו לחצות את הגדר בדרכם לרמת אביב (שייח' מוניס), רעננה (חירבת עזון) וירושלים (אל-קודס). כל בר דעת מבין היום כי ההתנחלויות אינן מעניינות את הפלשתינים. הם רוצים את זכות השיבה לשטחים שעליהם הוקמה מדינת ישראל בשנת 1948. גם דרישה זו היא רק שלב ראשון מבחינתם בדרך לחיסולה של המדינה.

רעיון המצעד האזרחי התעצם בעקבות האירועים האחרונים בסוריה. בלובי במצרים ובתוניסיה, שבהם נהרגו ונפצעו מאות אזרחים על ידי הנהגתם המושחתת והאלימה. ההנהגה הפלשתינית, שהוכיחה כבר בימי יאסר ערפאת כי חיי אדם אינם ערך מקודש בעיניה, עלולה לדחוף את הפלשתינים להתנגשות אלימה.

על פי הפרסומים בתקשורת, חיילי צה"ל נערכו ותודרכו לסיים את אירועי ספטמבר בלי פגיעה במפגינים הפלשתינים. אמצעים חדשניים לפיזור הפגנות הוצבו במקומות מועדים לפרענות, ויש רק לקוות שהאירועים לא ייצאו משליטה. קל מאוד להבעיר יער של שנהא, אך קשה מאוד לכבותו.

אין זו הפעם הראשונה שישאל ניצבת כמעט לבדה במערכה קשה. אנו, היהודים, מכונים עברים כיוון שאבינו הקדמון אברהם ניצב מעבר אחד של הנהר, וכל העולם מהעבר השני. במשך אלפי שנים זה היה גורלנו, אך הפעם לשם שינוי יש לנו מדינה, אהבתי, חירות ונשק.

ברגעים כאלה חובה עלינו להתלכד מתוך אחדות הגורל היהודי. את הוויכוחים הקשים שבינינו ניתן להשאיר לימים אחרים. הניצחון שלנו יהיה באחדות ובאמונה, כי המאבק האמיתי אינו על מדינה פלשתינית אלא על זכותה של מדינת ישראל להתקיים. ובמאבק הזה איננו יכולים להפסידי, שהרי שבנו הביתה לנצח נצחים.

אמת לאמיתה

ארי שביט

22.09.2011

04:15

ראש הממשלה בנימין נתניהו נסע השבוע לניו יורק כדי לומר את האמת. הנה האמת: מעולם לא היה מצבנו כל כך עלוב. היו בעבר מצבים מסוכנים יותר. כך בראשית שנות החמישים. כאשר לישראל לא היתה אף בעלת ברית אסטרטגית. היו בעבר מצבים מקוממים יותר. כך באמצע שנות השבעים. כאשר העצרת הכללית של האומות המאוחדות קבעה שהציונות היא גזענות. אבל מעולם לא היינו עלובים כפי שהננו היום. מדיניות החוץ הגרוטסקית של נתניהו-ליברמן גרמה לכך שישאל הנפכה לגוף מדיני פתטי וחסר ישע.

הסיבה לכך פשוטה. במלחמה, ההגנה הטובה ביותר היא ההתקפה. במדיניות, ההתקפה הטובה ביותר היא הנתינה. רק אם אתה נותן דבר מה אתה מקבל דבר מה, ורוכש בעלי ברית ומעצים את כוחך. ואולם ישראל של נתניהו-ליברמן היא מדינה קפוצה שלא מסוגלת לתת דבר. על כן היא לא מקבלת דבר ולא רוכשת בעלי ברית ונחלשת באופן מסוכן. היא מאבדת נכס אחר נכס ועמדה אחרי עמדה, ונקלעת לבידוד מוחלט.

שלא יהיו אי-הבנות: במשחק הילדים הנוכחי הילד הרע הוא הילד הפלסטיני. ישראל היא עדיין מעצמה כובשת, אבל פלסטין היא הכוח התוקפני. בעוד שמדינת ישראל מכירה במדינת הלאום של העם הפלסטיני, פלסטין לא מכירה במדינת הלאום של העם היהודי. בעוד שמדינת ישראל הציעה לפלסטינים את מפת-אולמרט, הפלסטינים לא הציעו לישראל גבולות בני הגנה שיבטיחו את קיומה. הם עדיין דוחים את המתכון היחידי לחלוקת הארץ: 1967 תמורת 1948; מימוש הזכות להגדרה עצמית תמורת ויתור על זכות השיבה. הפלסטינים אשר סירבו לפני עשור לאהוד ברק וסירבו לפני שלוש שנים לאהוד אולמרט, הם שסירבו בשנתיים האחרונות לדבר עם נתניהו. הם היו ונשארו סרבני השלום האמיתיים.

ואולם דווקא העובדה שהפלסטינים הם הילדים הרעים מוכיחה עד כמה נתניהו וליברמן הם ילדים כסילים. כל כך קל היה לקרוע את המסכה מעל פניו של מחמוד עבאס. כל כך קל היה להוכיח שהוא דורש גם את פיסת הארץ שעליה ניצב עיתון "הארץ". אבל כדי לעשות זאת צריך היה דמיון ישראלי ויצרניות ישראלית ותעוזה ישראלית.

צריך היה להציע ויתור ישראלי: לאמץ את יוזמת אולמרט או להמשיך את ההתנתקות של שרון או לממש את הסכם הביניים של מופז. אף לא אחת משלוש הדרכים הללו לא היתה מביאה את ישראל אל השלום. אבל כל אחת משלוש הדרכים הללו היתה משפרת את מצבה של ישראל במלחמה. המערכה היתה עוברת לשטח האויב, הלגיטימיות היתה נשארת בידינו והבידוד היה מנת חלקם של הפלסטינים. במקום להיות שק החבטות של העולם, ישראל היתה חוזרת להיות שחקן מדיני רציני שהעולם קשוב לו ומתייחס אליו בכבוד ראש.

בנימין נתניהו ואביגדור ליברמן לא הלכו באף לא אחת משלוש הדרכים. הם לא יזמו דבר ולא הציעו דבר ולא ויתרו על דבר. כל שהם עשו בשנתיים האחרונות הוא לעמוד בלחץ ולשמור על הכבוד. לשמור על הכבוד ולעמוד בלחץ. בכך הם שירתו את העניין הפלסטיני כפי ששום מדינאי עוין לא שירת אותו. במו ידיהם הם הפכו את עבאס לגיבור שהוא אינו. במו ידיהם הם הפכו את ישראל למצורעת שאסור לה להיות. ראש הממשלה ושר החוץ הביאו את ישראל לשפל מדיני חסר תקדים.

עכשיו נתניהו מתחנן בפני ברק אובמה שיציל אותו מגאבון. יכול מאוד להיות שיצליח. ביבי אלוף בשטיקים שכאלה. יש לו את כל הכישורים הנדרשים כדי להיות סגן שר חוץ מצוין. אבל גם אם ההיבטים הפלסטיני יגרום לכך שהפלסטינים ייכשלו במועצת הביטחון, התמונה הבסיסית לא תשתנה. תודות לנתניהו וליברמן, המדינה הפלסטינית היא כעת בבת עינה של הקהילה הבינלאומית. תודות לנתניהו וליברמן, אין היום מדינה שנואה ומבוזה מהמדינה היהודית.

<http://www.haaretz.co.il/articles-and-opinions/1.1480364>

الملحق السادس عشر:

הקרב על המסגרת

רונן שובל

22.09.2011

04:16

"זה לא ייגמר עד שלא נדבר", סיפרו לנו במשך שנים. טענת השמאל הישראלי היתה, כי הדרך לפתור את הסכסוך במזרח התיכון היא על ידי דו-שיח. ובכך הפנייה של הפלסטינים לאו"ם מסמנת את תום הדו-שיח, ואת הניסיון לכפות על ישראל מדינה פלסטינית בגבולות מסוכנים.

השאלה המרכזית כיום היא כיצד ימוסגר הסיפור של הפנייה הפלסטינית לאו"ם, שכן הדרך שבה ממוסגר סיפור מעצבת את הדרך שבה הוא נתפש הרבה יותר מאשר העובדות המרכיבות אותו. המלים שבהן בוחר העיתונאי להשתמש כדי לתאר מאורע מסוים, ההקשר שבו הוא בוחר להציב את הסיפור, המרואיינים שהוא בוחר והזווית שבה הם מצולמים - מעצבים את דעת הקהל לגבי הסיפור.

אינתיפאדה השנייה לפני כעשור הובילה את ממשלת שרון לשורת מהלכים חד-צדדיים. בניית גדר הפרדה וההתנתקות שיקפו מדיניות שבבסיסה עמד רעיון החד-צדדיות. ממשלת אולמרט ביקשה בתחילה להמשיך באסטרטגיה זו (תוכנית ההתכנסות), אולם לאחר מלחמת לבנון בחרה לחזור לדו-צדדיות ופתחה במו"מ עם הרשות הפלסטינית.

הפלסטינים מצדם נטשו את רעיון הדיאלוג באינתיפאדה השנייה. הנחת היסוד שלהם בתחילת שנות ה-2000 היתה, שמה שלא ניתן להשיג במו"מ ניתן להשיג בכוח הזרוע. מבצע חומת מגן הוכיח לחלק מהפלסטינים שמדובר בדרך אובדנית, ולחלק אחר של הפלסטינים ההתנתקות הוכיחה בדיק את ההפך: עזיבת גוש קטיף נתפשה ככניעה לדרך הטרור.

כיום אש"ף ממשיך את האסטרטגיה החד-צדדית באמצעות מתקפת הדה-לגיטימציה נגדנו. ואילו החמאס ממשיך את האסטרטגיה החד-צדדית על ידי הטרור.

כשלעצמה, ההצבעה באו"ם על הבקשה להכיר במדינה פלסטינית אינה כל כך חשובה. שהרי תוצאתה ידועה מראש. מה שחשוב כאמור, היא הדרך שבה ימוסגר הסיפור בשיח הישראלי ובשיח הבינלאומי. הפלסטינים. בהתאם לאסטרטגיית המאבק החד-צדדית שלהם. מבקשים ליצור זהות בין הגישה שלפיה פתרון הסכסוך כולל הקמת מדינה פלסטינית. לבין תמיכה בהחלטה על הדבר באו"ם. במלים אחרות: הפלסטינים רוצים שאזרח העולם יחשוב לעצמו: "אני בעד הקמת מדינה פלסטינית. אפילו האו"ם החליט על כך. ישראל מתנגדת. לכן יש לפעול נגדה ולהכריח אותה לקבל את החלטת האו"ם".

בזמן הסכם אוסלו. הימין הישראלי חזר והתריע שההסכם יסכן את ביטחון ישראל. השמאל הישראלי מצדו חזר ואמר כי אין פתרון אלא במשא ומתן. שהרי שלום עושים עם אויבים. היום יותר מתמיד ראוי שיישמע קולם של אנשי המשא ומתן. קולם של אלה שתמכו בהסכם אוסלו.

על שמעון פרס, יוסי ביילין, רון פונדק ושאר פורצי דרך אוסלו לעמוד כחומה בצורה מול מתקפת הדה-לגיטימציה ואסטרטגיית הפעולה החד-צדדית של הרשות הפלסטינית. ולהציג לציבור הישראלי ולעולם כולו את הפנייה של הפלסטינים לאו"ם כפי שהיא: מהלך כוחני הנוגד את הסכם אוסלו. בעוד ממשלת ישראל ובנימין נתניהו פנו שוב ושוב לרשות הפלסטינית בקריאה לשוב משא ומתן. הרי שהפנייה של הרשות הפלסטינית לאו"ם איננה מקדמת את השלום. אלא מרחיקה אותו. משום שבניגוד מפורש להסכם אוסלו היא מבקשת לכפות באופן חד-צדדי על ישראל את מה שלא הושג במשא ומתן. כפייה חד-צדדית היא אונס. לא שלום.

<http://www.haaretz.co.il/articles-and-opinions/1.1480367>

الملحق السابع عشر:

פובליציסטית	ציפי לידר
-------------	------------------

לאן הגענו?

בשולי הכותרות: מי אמר שצניעות היא מילה גסה? לא כמו בים המלח ימדוע דליה רבין מחכה לפרץ? יוגם: עלילות טיבי הכבוד הלאומי של ביבי האם חן מתחזה? רוצה להיות נהג חופשי ומאושר? - ציית לחוקי התעבורה! על כל אלה ברשימה הקצרה שלפניכם

• • •

תגיות: [איסר ערפאת](#) [עמיר פרץ](#) [שלי יחימוביץ](#)

המכנה הנמוך

דומה כי בים המלח, במקום הנמוך ביותר בעולם, הגענו למכנה המשותף הנמוך ביותר בפרויקט צילום העירום ההמוני בשחר של יום שבת קודש. אחרי צ'צ'ולינה המיתולוגית. שרצה לפוליטיקה בארץ המגף על גל תצלומי העירום שלה. ואחרי ויקי כנפו, ששיווקה את גופה לפרסומת מסחרית, כמכשיר למחאה חברתית (וכמובן למען בצע כסף), קיבלנו את שיווק ים המלח. כאחד משבעת פלאי תבלי. באופן משודרג. איך לא. באמצעות העירום הקיבוצי.

שימוש בעירום, כמכשיר לשיווק מטרות פוליטיות. חברתיות וכלכליות ולקידום - ועוד במסווה של אמנות - מצביע לא רק על פשיטת רגל ערכית ומוסרית של החברה. אלא לא פחות על פשיטת רגל שיווקית. כאשר האמצעי האחרון לקידום מכירות הוא ההתערטלות. לאן הגענו? אחר כך מתריעים על נשים המשמשות אובייקט גופני בפרסומות.

דליה מחכה לפרץ

תשכחו מהפמיניזם ומהשד העדתי. דליה רבין מחכה לעמיר פרץ ותומכת בו בהתמודדות על ראשות מפלגת העבודה. ומה הפלא? פרץ לא שוכח להניף. בצד הדגל החברתי. את הדגל המדיני של השלום. כמורשת אביה היקר. ראש הממשלה לשעבר. שאף נרצח על מזבח דגל זה.

לעומת זאת, שלי יחימוביץ, 'חברת הכנסת המצליחה', שרוצה לצבור פופולריות רבה ואוהדים חדשים. מנסה לרכוב בהצלחה על גל המחאה החברתית בארץ. ולהניף את הדגל החברתי כדגל הבלעדי. טובה ציפור אחת ביד משתי ציפורים על העץ כבר אמרנו?

דוקטור אחמד ומיסטר טיבי? כן, אתם קוראים נכון. מראשית כהונתו בכנסת, על-אף הצהרת האמונים למדינת ישראל, ח"כ טיבי שימש יועצו הנאמן של יאסר ערפאת. וגם אחרי מות הראיסי המשיך במסעותיו לארצות עוינות ובשיתוף פעולה עימן, אף אם נחלץ מזרוע החוק. עלילות טיבי עלו שוב לכותרותי בליווי המפוקפק בטיסה של אבו מאזן, יו"ר הרשות הפלשתינית, לארצות הברית, כדי לדרוש הכרה חד-צדדית של האו"ם במדינה פלשתינית עצמאית.

גם את במת הכנסת מנצל טיבי הבלתי נלאה ניצול ציני למען אינטרסים פלשתינים בלבד. זאת תוך שהוא נהנה מכל מנעמי השכר וההטבות השמנות של כנסת ישראל. דומני שהגיעה השעה לומר לטיבי די לציניות ודי לניצול בחליבת הפרה הציונית. שיילך לעזה. האם לא ראוי שיהיה ח"כ במדינת פלשתינ?

הכבוד הלאומי

מכירים את הבדיחה העממית על אותו נאשם, שגם אכל דג מסריחי, גם לקה במלקותי, וגם גורש מן העיר? דומני, כי ברוח זו, זה מה שהיה קורה לנו אילו היינו מתנצלים בפני טורקיה, על חלליה במשט המפורסם. גם אם היינו מתנצלים, רק היינו מושפלים, ויחס הטורקים אלינו לא היה משתפר (עיין ערך מצריים).

זו התשובה הניצחת לטענה המופרכת, שהתנצלות הממשלה הייתה מחוללת את המפנה המיוחל ביחסה של טורקיה למדינת ישראל. כל הכבוד לביבי, שלמרות זיגזוגיו האופייניים, בסופו של דבר היה נחוש שלא להתנצל. הכבוד הלאומי זו לא מילה גסה. הוא נכס איסטרטגי חשוב.

לא שפוי ?

האם גבי חן, שדרס בדרון שני חיילים בעכו - ופצע רבים אחרים - הוא מתחזה סידרתי לחולה נפשי, שאינו כשיר לעמוד לדין - כפי שעולה מ-3 חוות דעת פסיכיאטריות? אחרתי, בהנחה שלא היה קרטל בין הפסיכיאטרים, כיצד אפשר להסביר שאיש בלתי שפוי היה מסוגל לנהוג במשאיתי, ולהגביר את מהירות הנסיעה בדיוק בתחנת ההסעה של החיילים, במטרה לפגוע בהם? כל זאת לא לפני שקנה בקבוק ערק ושתה ממנו - כי אם שותים, דורסים כמובן - והוא הרי יאצ בקור רוח למסע הרג מתוכנן על הכביש.

אז תגידו, פסיכיאטרים מלומדים, זה איש שאינו כשיר לעמוד לדין? לא צריך להיות פסיכיאטר כדי להבין, שגם אם היו לחן הפרעות נפשיות, מכאן ועד לאבחנה המקצועית האמורה הדרך רחוקה.

פרס ישראל

על הכביש אל תמהר - פן תעצר !

לקלוד אייזיק, שדרס למוות את לי זיתוני בתאונת פגע וברח, ונמלט לפריז, מגיע פרס ישראל. בראש ובראשונה הוא ראוי לפרס ההתנצלות והחרטה, שהוא מביע אי שם מצרפת הרחוקה, ואף לפרס הניחומים למשפחה האבלה, וכמובן, איך לא, לפרס המילוט המהיר מגבולות הארץ.

מסכן הבחור. הוא בכלל לא ראה את לי על הכביש. הוא רק דהר במרוצה במעבר חציה(!) (ועל כך הוא ראוי לפרס הטירוף) ודרס אותה. אז למה מגיע לו להיות 20 שנה בכלא. כמה חבל שהוא לא חשב על החרטה ועל החופש רגע לפני התאונה. כי אז הוא לא היה מבצע את עבירות התנועה החמורות, והיה חוסך את המוות המיותר של הולכת רגל תמימה, ואילו הוא היה נהג חופשי ומאושר.

ולוואי והוא ידליק נורת אזהרה בקרב נהגי ישראל לזהירות בדרכים, תחת הלוגו: "פה נהיגה במחשבה תחילה". "עצור - לפני שיהיה מאוחר מדי". וקלוד אייזיק כמשל.

<http://www.news1.co.il/Archive/003-D-64329-00.html>

الملحق الثامن عشر:

אטיאס: "מו"מ עכשיו או האצת הבנייה"

שר השיכון והבינוי הבהיר כי "ככל שאבו מאזן ימשיך לדחות את השלום נחזור להאצת הבנייה בכל אזורי ישראל בדגש על ירושלים"

חיים גריידינגר | 22/9/2011 3:45 תגיות: הכרזת מדינה פלסטינית, אריאל אטיאס, בנייה, אבו מאזן

נשיא ארצות הברית ברק אובמה העניק אתמול תמיכה לישראל בנאומו באו"ם, ובממשלה מנצלים את המומנטום. שר הבינוי והשיכון אריאל אטיאס, אמר בראיון ל-nrg מעריב כי "אובמה העניק רוח גבית לעמדתה של ישראל כפי שבאה לידי ביטוי בשנים האחרונות. עכשיו צריך לחזור למשא ומתן מידי ללא תנאים מוקדמים".

"המהלך הבא צריך להיות קביעה מחודשת של תאריך יעד שבו הפלסטינים יצטרכו לתת תשובות מדוע היד הישראלית המושטת לשלום נדחית שוב ושוב חרף דבריו של אובמה", אמר אטיאס והוסיף, "ישראל שילמה ומשלמת מחירים כבדים בכל הקשור לבניית דירות מגורים כולל הקפאה בפועל של הבנייה במטרה להשאיר דלת פתוחה למאמצי הממשל".

עוד ציין אטיאס כי "ככל שאבו מאזן יוסיף לדחות את ידינו המושטת לשלום נצטרך להפסיק להתחשב באינטרסים של הפלסטינים ונחזור להתחשב בשיקולים הישראליים ובכללם האצת הבנייה בכל אזורי ישראל בדגש על ירושלים".

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/289/322.html?hp=1&cat=404>

الملحق التاسع عشر:

המדען הראשי לשעבר | משרד החינוך

דוקטור
גבי
אביטל

אמת מארץ ישראל תצמח

המסורת הערבית המתדלקת את השקר הפלשתיני עמוסה בגוויות של יהודים. המסורת של חרב ואש עוברת מדור לדור וכל המרבה ברצח היהודים באשר הם הרי זה משובח. תרומתה של האומה הערבית לאנושות מסתכמת במאה השנים האחרונות בדם, בנפט ועוד דם. גם מבית וגם מחוץ. לא תרבות מיוחדת, לא שפה מיוחדת, רק זו של השנאה ליהודים

• • •

תגיות: [אברהם בורג](#)

"אמירת האמת אינה אלא דעה בורגנית. השקר מוצדק בהתאם למטרתו", היה נוהג לומר ולדימיר לינין. יורשים לא חסרים לו כמובן. תעשיית השקרים העניפה המתלווה לאתוס הפלשתיני-ערבי העלוב למן הרצח הראשון על אדמת ישראל יכולה למלא כרכים עבי כרס. שקר מרכזי הוא כמובן 'עם פלשתיני'. אין כזה. גם אם הוא יוגדר מחדש אלף פעמים. ואם הוא קיים לפחות מתחילת הציונות כפי שהתמימים חושבים, או מאז ימי הרומאים או אפילו אחורה מכך כפי שהיסטוריונים חדשים צוהלים. מדוע לא הוקם העם הזה על אדמתו? קרי יהודה ושומרון, לפני הכיבוש האיום והנורא בשנת 67? ואם מישהו שכח מהם ראשי התיבות של אש"ף, שישאל את אחמד שוקיירי.

המסורת הערבית המתדלקת את השקר הפלשתיני עמוסה בגוויות של יהודים. גם בתמימים שבהם; הסופר יוסף ברנר הי"ד למשל בשנת 1921, או משפחת פוגלי, 'מתנחבלים' שכמותם. מונח שטבע **אברהם בורג**. המסורת המפוארת של חרב ואש עוברת מדור לדור וכל המרבה ברצח היהודים באשר הם הרי זה משובח. תרומתה של האומה הערבית לאנושות מסתכמת במאה השנים האחרונות בדם. בנפט ועוד דם. גם מבית וגם מחוץ. לא תרבות מיוחדת ולא דת שונה; לא מטבעות ועתיקות של מאות או אלפים בשנים; לא שפה מיוחדת; רק זו של השנאה ליהודים.

ייתכן מאוד שאנחנו מעוררים קנאה בהצלחה ללא אח ורע בין אומות העולם, ושאנחנו אחראים למהפכה ההומנית ביותר; הציונית. מהפכה כזו שמקבצת פליטים מכל התבל נגד כל סיכוי והיגיון. קרוב לוודאי שבמטען הגנטי שלנו יש משהו מיוחד. בסדרי תקראו לזה גזענות. האם זה מצדיק לאסור עלינו מלחמה מתמדת בכל דרך ועם מיטב העורמה הערבית? האם דרך ההיגיון המערבי, דרך הרציונליות, לא ברור שמי שיש לו פי שש-מאות שטח מאשר ליריבו, מר ככל שיהיה, יכול לוותר במעט? האם קיומו של תת-שבט ערבי המבקש מדינה בנוסף לעשרים ושתיים אינו אלא תירוץ עלוב ומסווה להמשך תורת השלבים; ההיא מחרטום?

כנגד תרבות השקרים, ראוי לו לראש הממשלה שיעמוד ביום שישי הקרוב עם האמתי, לא עם נרטיב ולא התנצלויות: הארץ הזו שייכת לעם היהודי מכוח כל טיעון; דתי, היסטורי, צבאי, מוסרי ותרבותי. עם של פליטי שואה ורדיפת גלות; ראוי שרגלו תנוח מעט אחרי אלפיים שנה. נאומי יהיה לאחר מכחיש השואה ומכחיש האמת היהודית. לפיכך הגברת האמת תמעיט את השקר. ואם כבר הנאום בארה"ב, ייטיב ראש הממשלה אם יצטט את המצביא האמריקני בעת מלחמת העולם השנייה ולפניה, דוגלס מק'ארתורי, כאשר הגדיר את אחד מעמודי התווך של ההרתעה: "בכל דברי ימי האנושות, תמיד ובכל מקום, הביאה התבוסות והניסיון לפייס את התוקפן להסלמה בדרישותיו. התוצאה היא תמיד מלחמה עקובה מדם". זו המלחמה המונעת שיקומם של ערבים מסכנים המנוצלים על-ידי מגולמנים בשם דת האיסלאם הקיצון. זו המלחמה המונעת תרומה חיונית ומשמעותית הרבה יותר של העולם הערבי לעולם בכלל על כספ הרב.

מי שהאקספרימנט הציוני חשוב לו מאודי, ראוי שיציב מול עיניו גם את האמת וגם את השקר. זה מול זה. רק כך יבין שהסימטריה בינינו לבין ערב עקומה היא מכל שכל ישר. וגם את זה: עבד אל-בארי עטואן, עורך היומון אל-קודס אל-ערבי, שמע את הדברים הבאים מפי הראיס, עראפת: "חי אללה! אני אשגע אותם! אני אהפוך את ההסכמים הללו לאסון עליהם. לא בימי, אבל בימיך, אתה תראה את הישראלים בורחים מפלשתין. רק היה סבלני. אל תדבר על זה, שמור שאת אצלך." מראה עקומה לא ניתנת ליישור. רק לניפוץ.

<http://www.news1.co.il/Archive/003-D-64340-00.html>